

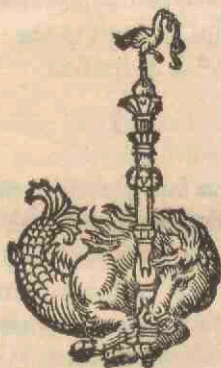
Voluptatis ac virtutis pugnata. : comoedia tragica et nova et pia.

<https://hdl.handle.net/1874/420679>

g e e 4
VOLVPTATIS
AC VIRTVTIS
PVGNA.

COMOEDIA
TRAGICA ET NO-
VA ET PIA.

*Per Iacobum Sceppeperum Ecclesiastam
Tremonianum.*

*Coloniæ excudebat Mart. Gymnicus.
Anno M. D. XLVI.*

VOI VERTATIS
AD VIRTUTIS
FUGIA

COMEDIA
TRAGEDIA ET NO
VA BY TIA

Per Jacobum Christophorum Eschschum
Theophrastum

Coloniae excelsae Martij Guicij
Anno M. D. XLV

INSIGNI

CVM PIETATE TVM
ERVDITIONE VIRIS, M. IOANNI

Sceuaſtæ, celeberrimi apud Tremonienses gymna-
ſij Moderatori primario, Cypriano item Vo-
melio Conrectori, Quirino Reinerio Rhe-
torices profefſori, Petro Scharpember-
go, D. Reynoldo Scholero, Florentio
Lorinchouio, & Nicolao Sui-
rinchuſio, quartæ, quintæ, ſe-
xtæ & ſeptimæ Claffium
Lectoribus. S. P.

(*)

Non ſum quidem uſq; adeò mei oblitus, Viri
Doctiſſimi Ornatiſſimiq; , ut homo quum
ſim, humani quippiam alienum eſſe à me putem:
Hoc tamen, ut ingenuè, ſic & uerè interim
Poſſum affirmare, Inter uitia cætera (quibus
Humana ferè eſt obnoxia imbecillitas)
Nullum eſſe proſuſus, quod tantopere & oderim
Semper & hæcenus etiam à me proſtigauerim,
Atq; ipſam ingratiſſimam. Compertum enim
Abundè ſatis habeo, hæc nihil excogitari

EPISTOLA

Aut inueniri usquam posse propudiosus,
 Detestabilis, pestilentius: ut haud
 Sanè immerito, immò uerò uel iure optimo
 Mimus dixerit, Eum maledicta dicere
 Simul omnia, qui ingrati faciat mentionem
 Hominis. Verùm quò magis huius mihi mali
 Summa explorata est turpitudine, quoq; in hunc
 Usq; diem impensius illud effugi, hoc magis
 Nunc ac uehementius mihi metuo, ne apud
 Vos scilicet eius tandem inuratur nota
 Mihi, nè ue eius gratia malè audiam.
 Istiuc autem metuo non planè iniurià,
 Nec præter rationem profectò. Nam quum ego
 Haftenus à uobis tum omnibus tum singulis
 Beneficijs affectus sim haud uulgaribus,
 Neq; tamen ullum grati animi solum
 Re ipsa è diderim: quid quæso reliquum est, quid prius
 Mihi expectandum erit, quàm ut omnium statim
 Sc. Declarer ingratisimus? Quantam hoc uerò
 Mihi pariet ignominiam, quantam infamiam?
 Sed animus certè usq; fuit propensissimus:
 Is nil iam dudum gestijt impensius,
 Atq; hanc ingratitude depellere
 Omnino suspensionem, si quidem licè re
 Ei per fortunam potuisset. Sola enim
 Sc. Est huius in causa tenuitas. hæc inquam
 In præ

NUNCUPATORIA.

In presentem diem usq; me est remota, quod
Minus, quod uolui, factis declarauerim.

Nec iam quidem satis noui, quo nam modo

Sep. Malo huic occurrã cõmodẽ, quibus rationibus

Huiusmodi prorsus suspicionem semel

Abarceam fugemq;. Cæterum unicum

Nunc mihi, licet tenue tamen, remedium

In promptu est. Lusi superioribus diebus,

Sed brachio admodum leui, Actiunculam

Mixtam (quam Comicotragicam auctores uocant)

De mutuo Virtutis ac Voluptatis

Conflictu, seu pugna potius. Hanc nempe iam

Vobis simul omnibus peculiariter,

Ceu certum grati animi mnemosynon,

Offero, nuncupo, dedico: Munusculum quidem

Exiguum (fateor) & uestra excellentia

Indignum, sed tamen sincero ab animo

Profectum. Illud igitur suscipite candida

Quæso fronte, & me à Zoilorum dentibus

Defendite pro uirili. Aliàs si solidiora

Ac absolutiora dederit Dominus, &

Ea uobis lubens communicabo. Quin

Totus in id sedulo incumbam Christo auspice,

Vt indices magis magisq; animi erga uos

Mei propensionem uerè maximam

Declarem testificerq;: Vos modò, ut hactenus,

EPISTOLA. DEVM

Fauore me uestro atq; beneuolentia
Complecti pergite. Summus ille conditor
Rerum Deus sua uobis adesse tum
Bonitate tum etiam gratia dignetur, ut
Iuuentutem fidei uestræ concreditam
Sic & artibus instituatis & moribus,
Ut omnes adducantur Christo perpetim.

Ex Museo nostro Calend. Decemb.

Iacobus Scepperus totus uester.

PERSONARVM

NOMINA.

Voluptia, Dea.		Salpinctes tubicen.		
Sardanapalus, rex.				
Paris, rex.		Nephalius	} Virtutis affectæ.	
Semiramis, regina.		Encratius		
Cleopatra, regina.				
		Paramythia	} Consola- trices.	
Epicurus	} Archicancell.	Andria		
Apitius				
		Agirta	} Vulgus.	
Afotia	} Pedissequa.	Methystis		
Aphrodisia				
				Phagus
Argia				Aselges
Malacia				
Virtus Dea.		Iustitia.		
Hagnia	} Pedissequa.	Raphael	} Angeli.	
Ascle				Vriël

PROLOGVS.

Quanquam mihi non sit dubium, Candidissimi
 Charissimiq; Spectatores, quin bona
 Vestrum pars sic satis perspectum habeat, quid hic
 Noster portendat apparatus scenicus,
 Quæue sit aduentus nostri caussa potissima;
 Tamen (ne quis caussetur ignorantiam)
 Rem uobis omnem detegam paucissimis,
 Atq; id dilucidè simul ac fideliter.
 Decretum est nobis (si quidem Deus Opt.
 Max. animi uotis adspiret) Actionem
 Vestræ iam nunc humanitati Comico-
 Tragicam exhibere publicitûs, de mutuo
 Voluptiæ ac Virtutis conspectu, atq; eo
 Acerrimo sanè. Quæ nimirum Actio in
 Specie quidem (ingenuè fateor) tum abiecta, tum
 Ludicra etiam apparebit multis: cæterùm
 Si penitius introspiciatur, si remoto
 (Vt sic dicam) aspero nucis putamine
 Tandem eruatur nucleus intus latens,
 Non aspernanda aut abijcienda omnino erit.
 Immo uerò erit utilis, adeoq; cognitu
 Cum primis & iucunda & necessaria.
 In ea enim uobis ueluti in depicta tabella
 Apertè conspiciendum proponetur ac
 Inclarescet: Principio sub Voluptiæ
 Persona, quid sit Mundus, quæ illius indoles,

Quod

PROLOGVS.

Quod studium: Deinde sub Virtutis inclytæ
 Persona, quid Ecclesia fiet, quæ fiet
 Item huius indoles germana ac proprietas.
 Videbitis insuper hęc, quæ foelicitas
 Mundi existat, quæ delitiæ, quod gaudium hocce
 In seculo: contra quæ Virtutis fiet
 Hic infœlicitas, quæ sint angustie,
 Quæ moestitudo. Videbitis similiter,
 Quis tandem sit futurus impijsimo
 Mundo finis, nimirum infœlicissimus,
 Miserrimus, tristissimus: Econtrario,
 Quis sacratissimam piorum Concionem,
 Ecclesiam uidelicet, exitus ultimus
 Demum maneat, nimirum foeliciissimus,
 Pulcherrimus, lætissimus. Hęc inquam & aliæ
 (Deo uolente) uobis proponentur, hæc
 Vestris subijcientur oculis, hæc deniq;
 Iam nunc inter cætera certò expectabitis.
 Si itaq; hæc eadem digna auditu arbitramini,
 Si digna item uisu censetis, unicè
 Rogatos uos modò uelim, ut omnes simul,
 Quotquot adestis, benignas huic nostro gregi
 Accommodetis aureis, atq; silentio
 Insistatis uestro pro candore interim.

At tu Puella Argumentum paucissimis
 Recitato, & id distinctè ac uoce sat sonora.

A R G V M E N T V M .

Voluptia Mundi uitam considerans,
Omniaq; uidens apud hunc florere uitia,
Legatos principio suos, Apitium
Videlicet & Epicurum illò amandat, ut
Parent sibi uiam adeundi illum commodam, ac
Toto conatu delicias suas opesq;
Amplissimas, quibus possunt, annuncient.
Tendiclis uerò huiusmodi foeliciter
Iactis, illisq; iam reuersis denuò,
Statim & ipsa unà cum cæteris itineri
Accingitur, atq; quos paratos inuenit,
Consummatos etiam porrò studet reddere.
Vbi autem Virtus institutum hoc pessimum
Iniquæ seductricis persentiscit, haud
Remoram sibi iniici patitur diutius,
Tentamina quò eiuscemodi rursus dissipet.
Voluptiam igitur extemplo coram omnibus
Tumultu aggreditur maximo, suisq; eam (ut
Inimicam nempe pietatis) insigniter,
Sed meritò, depingit mox tum coloribus.
Primùm illa quidem obstupescit maximopere, ast
Vbi recolligit animum, in Virtutem uicissim &
Gladios suorum & fustes uertit atrociter,
Neciq; hanc tantùm non extreme mancipat.

ARGVMENTVM.

A t uerò summus ille rerum Conditor
 A lumnam haud deserit diu suam. Ab alto enim
 C æli throno Iustitia mox delabitur,
 E ffi enemq; hostium premit malitiam,
 R homphea illos ultrici excindens perpetim:
 R eginam autem Virtutem contrà ad pristinam
 I nstaurat dignitatem, honorem, gloriam. Hinc
 M alis exuperatis iam, & ipsa Virtus &
 A lmi ipsius Assæcle summis Deum concelebrant lau
 dibus.

ACTVS PRIMI,
 SCENA PRIMA.

VOLVPTIA DEA SOLA.

Senarij.

A iunt uolgò: Post tempestatem nubilam,
 Exoptatam serenitatem oririer
 Tandem solère. Hoc ædepol prouerbium
 Ut non leuiter me consolatum est hactenus,
 Ita nunc omnimodam apud me ueri auctoritatem
 Sibi uendicat, experiorq; maximo meo
 Bono, esse illud dubio procul uerissimum.
 Nam quum oïa in hunc usq; diē ceu ex cõiurato   Sc.
 Mihi aduersa simul fuerint, ipsaq; facies

Rerum

A C T V S

Rerum externa haud secus atq; mare feruidum,
 Tantum non extremam miseræ minata sit
 Internecionem; nunc tamen e contrario
 Desiderata diu sese serenitas
 Voltu rursus benigno insinuat. Hactenus
 Enim capitalis illa hostis mea Virtus (ast
 Vitium potius dicere debebam, aut si quod est
 Aliud usquam nomen hoc detestabile
 Magis) adeò pro facinus persecuta me
 Est, adeoq; suis afflixit calumnijs,
 Ut uix præ illa caput leuare ausa fuerim;
 At iam contra spes affulget mihi lætior.
 Iam & audio & ipsa quoq; oculis uideo meis,
 Plerosq; omnes, exceptis quàm paucissimis,
 Ab illius sensim placitis desciscere,
 Immo totos horrere ad eorum mentionem,
 Atq; ad nostra aduolare castra sedulo.
 O igitur festum candidoq; calculo
 Dignissimum diem, quo isthæc uicissitudo
 Increbuit: ò sacrum afflatum, ò & spiritum
 Potentem, qui ita hominum ad me animos conuertit: ò
 Lucem uerè illustrissimam, quæ sic suo
 Mortaleis peruasit splendore, ut mauelina
 Mihi quàm Virtuti sordidissime dare
 Nomina. Verùm uigilantibus (ut inquirunt)
 Iura opitulantur, oscitantibus autem ea

Contra

P R I M V S.

Contrà obstrepunt magis. Oportet itaq; sedulo
 Me in hoc esse, hęcq; omneis meos intendere
 Neruos, ut quos iam deflexisse ad me scio,
 Eos penitus porro demerear mihi:
 Illos uerò, qui adhuc meæ Aduorsariæ
 Fouent parteis, sensim addictos mihi faciant,
 Largisq; titillum promissionibus,
 Donec & ipsi ad cor redeant, imperioq; se-
 Se nostro subijciant lubentes. Caterum
 Ut omnia fiant ordine, & ne fors nimis
 Preceps consilium nostrum uideatur, aliquos
 Ex nostris ablegabo primùm, qui omnibus
 Meum palàm fauorem annuncient, meosq;
 Apud uolgos promiscuum deprædicent
 Diuitias simul & delicias ter maximas.
 Ast quibus hoc muneri inuigam potissimum,
 Nullos habeo fideliores & mihi
 Hoc in negotio deuinctos arctius,
 (De priuatis loquor) atq; duos illos mei
 Pallatij Archigrammateos, Apitium
 Nempe & Epicurum. Hi nanq; adeò præ cæteris
 Nostræ semper adhæserè partì, ut omnium
 Etiam Sophorum in se odia concitare, quàm
 Encêmium tacere nostrum maluerint.
 Quare ipsos nunc ea de caussa accedere
 Citra moram omnem, stat sententia firmiter.

ACTVS

ACTVS I. SCENA II.

Trimetri Iambici, partim Acalectici,
partim hypercatalectici.

Apitius.

Epicurus.

EVax, quanta hęc delitię, quanta suauitas?
Valeat sordida Virtus, immò ualeant Dij
Deęq; cęteri omnes. Nostra sola habet
Re ipsa, quod alij falso pollicentur. Illi
Montes recipiunt aureos, at musculus
Demum ridiculus squalidusq; prodit: hęc
Verò, sub qua nos militamus, milliēs
Etiam plura, atq; promittit, cultoribus
Largitur. Sed Epicurum nostrum conspicor
Aduentantem, is mihi accedendus herculę est.
Nanq; unicę eius oblector sermonibus.
Quid ita Epicure cogitabundus modò
Incedis? Num nã quid te angit? EP. Bona uerba quę so
Apiti. Vnde in delitijs summis possiet
Angor manare? Quid? Nescis, quę nostra sit
Professio? quę prerogatiua? AP. Scio sic satis
Collęga, nos neq; curis, neq; doloribus,
Neq; męstitudine, quandiu sub Principe
Nostra uersamur, ullo affligi tempore
Poffe, EP. Benę. Vnde igitur hęc animum subit tuum
suspicio

ACTVS PRIMVS.

Suspicio? AP. Id tam inferre uolebam. Videre, te

Grauibus quibusdam cogitationibus

Onerare. Nam uultus solito est subtristior,

Neq; aliud dat ferè specimen, ac si fies

In ecstasi raptus. EP. Iam intelligo, quid uelis.

Admiratio me quædam paulum detinet.

Hinc fortè uideor angore tibi parcitus.

AP. Fieri potest. Sed qualis nam admiratio est

Obsecro? Eam mihi detege. EP. Demiror plurimum,

Ecquæ Mortaleis occupet uesania,

Vt tam duram sub Virtute agere seruitutem,

Totq; molestissimos labores deorare

Malint perpetuò, quàm nostræ familiarier

Dominae summis in delitijs. AP. Idem profectò

Et ego tum aliàs subinde, tum modo unice,

Admirabundus expendo reuoluoq;. Quis

Enim, nisi dementia ipsa insanior,

Non mallet liber esse, quàm seruus? frui

Diuitijs, quàm ringi paupertate? ocio

Vacare, quàm multis premi laboribus?

Delitijs deniq; oblectare animum sacris,

Quàm summa exagitari semper miseria?

Sed hæc est hominum præpostera peruersitas,

Vt noxia semper præ utilibus eligant,

Expectantes superstitosè interim

Nescio quid præmij post hanc uitam, Ep. Nihil

Dementes

A C T V S

Dementes isti pensi habent, quid dicier
 Soleat prouerbio, ut trito, sic & simul
 Extra dubium uero: Præsentia scilicet
 Certa esse semper, at futura insingere
 Plerunq; suras. AP. Huic mecastor adagio
 Ego multum arbitror tribuendum. Nam ipsa res
 Et experientia uerum esse illud arguunt.
 De præsentibus enim certissimi sumus,
 Siue sient fausta, siue etiam infœlicia:
 At de futuris ambiguum ac fallax ferè
 Est iudicium, quòd ea nulli hominum cognita
 Verè esse possient. Quapropter unicè
 Etiam illud Sardapali nostri exosculor
 Vulgare dictum, quo in hæc uerba uti solet:
 Quum te mortalem noris, præsentibus exple
 Delitijs animum, post mortem nulla uoluptas.
 EP. Sententia profectò est, prorsus digna, quæ
 Vel aureis scribatur ubiq; literis.
 Sed de his aliàs fusiùs. Adest nanq; Domina
 Nostra Voluptia. AP. Vbi? EP. Eccam. AP. Arduum
 quid uoluere
 Animo uidetur, ni gesticulatio
 Illa manuum fallit planè. Sistamus hæc
 Igitur gradum, si nos forte uelit. EP. Ita. placet.

ACTVS I. SCENA III.

Trime

P R I M V S.

Trimetri tum Acatalectici, tum hypercatalectici, admisto uno Catalectico.

Voluptia. Epicurus. Apitius.

Benè habet. Video ambos, quos uolebã. Adibo iã,
Et exponam illis singula. EP. Rectà en nos petit.

AP. O nimium fœlices, ò terq; quaterq;

Beatos, que is tam gratiosa perpetim,

Tam delicata adest Princeps. EP. Meritò quid

At præsto est. Audiamus diligentia

Summa, quid nos uelit, quid cupiat perfici

A nobis. AP. Sic sanè. VO. Saluete Clientuli

Charissimi. EP. Salue tu quoq; Patrona præ

Deabus omnibus suspicienda unicè.

AP. Et tu eternum salua fies reuerenda Domina.

VO. Vix unquam antehac mihi uester opportunior

Exoptatusq; magis aduentus pol fuit,

Atq; modò. EP. Quì sic agedum Hera? VO. Nam uos

iam uolebam

Et ambos & solos. AP. Cuius nam gratia

Rei? Quid caussæ est? VO. Audietis luculenter ac

Compendiosè rem omnem. Cernitis satis

Haud dubiè, quæ uicissitudo iam repenti

In nostri commodum oborta sit: Videtis inquam

Sole ipso clarius, quòd etiamsi hostis illa

B

Nostra

A C T V S

Nostra capitalis Virtus nos aliquandiu
 Modis & innumeris & crudelissimis
 Infectata fiet, atq; omnem ad cō sedula
 Mouerit in hoc lapidem, quò nostri nominis
 Tum honorem tum etiam eternitatem funditus
 Obliteraret, nunc tamen aut parum aut nihil
 Proficere possit amplius: quin bona hominum
 Pars illam sensim deserant, nostroq; se
 Se ultrò submittant imperio, id eo quidem
 (Laus inferis genitoribus) successu, ut hęc
 Regnum iam nostrum quotidie magis ac magis
 Adaugeatur ac uigeat foeliciter.

EP. Videmus hanc satis faustam met. amorphosin
 Hera, congratulamurq; (ut par est) tuæ ob
 Id maiestati plurimum. AP. Hunc profectò nos
 (Crede Domina) diem sibi iuimus unicè
 Hactenus. VO. Animus in me uester perspectus est
 Sæq; superq; mihi. Scio etenim, quàm semper hoc
 Volueritis unum, ut mea propagaretur &
 Latissimè radices ageret gloria.

Quum igitur (ut diximus) ultrò ad nos confluant
 Mortaleis pleriq; omnes, operæ etiam mihi
 Precium uidetur, ut uolentibus simul
 Addantur calcari, hoc est, quos iam nouimus
 Paratos; hos etiam porrò paratiores
 Nostris reddamus tum promissionibus

P R I M V S.

Tum muneribus: Reliquos autem, qui nostræ adhuc
 Adherent hosti, propositis quoq; præmijs
 Paulatim inescemus, donec & ipsi dare
 Nobis nomina cupiant. Hæc mea sententia est.
 Iam uestram quoq; uicissim audire gestio.
 Quamobrem quid consultum uobis uideatur hæc,
 Ingenuè profitemini. Decreuimus
 Nanq; , nihil nos inconsultis uobis unquam   Sc.
 Facturas omnino. EP. Consilio herclè hoc tuo
 Nullum planè à nobis excogitari
 Poterit commodius. AP. Nullum sanè Domina, nullum:
 Etiam si in hoc uel omnes mundi huius Sophi
 Adhiberentur. VO. Sed ut ordo certus in omnibus
 Seruetur, non minus uidetur utile
 Mibi atq; necessarium, amandare quosdam
 Ex Affectis nostris prius, quàm in publicum   Sc.
 Nos prodeamus, qui uiam parent nobis
 Ad populum, nostramq; omnibus annuncient
 Et gratiam & uoluptatem. Quæ uestranam hæc,
 Agitè sententia est? EP. Consilium & hoc bonum est
 Apprimè Hera. AP. Est profectò consultissimum,
 Si quid ego possum iudicare. VO. Atqui sumus
 Ex omnibus nostris nullos fideliores
 Hactenus experte, atq; ambos uos. EP. Eia. VO. Quid
 est
 Res ipsa, dico liberè, Quapropter, ut

A C T V S

Hæc obsecundetis nobis, & qua hæctenus
 Semper soliti estis, ea & nunc beneuolentia
 Nos complectamini, rogatos intimè
 Vos uolumus. EP. Si quid adepol in uiribus
 Nostris est, quo tibi inseruire tam hac in re Sc.
 Quàm alijs possimus unquam, non est quod roges,
 Immò impera, & paratos usq; senties
 Nos. AP. Itidem pol meam quoq; sedulò fidem
 Operamq; in omnibus polliceor Domina. VO. Sic
 Nos procurabimus uicissim (credite)
 Ut non ijsdem solum, quibus hucusq; sed
 Longè etiam tum maioribus tum solidioribus Sep.
 Perpetuò gaudijs, delitijs, canticis,
 Choreis, leti nobiscum fruamini.
 EP. Quidam in ijs, quæ nostrarum sunt partium,
 Nonquam (te propitia) sensura es desides
 Nos aut incurios: sic nobis haud quoq;
 Dubium est, quin tu tui similis futura sis
 Semper, eaq; quæ es pollicita, fide benè
 Stabili obfirmatoq; animo præstitura. AP. Nil
 Minus equidem, atque hoc metuo. VO. Laudo uos su-
 praq;
 Quàm dici possit habeo gratum, quòd mihi
 Tantopere fidatis. Verum intrò iam antea,
 Quàm iter ingredi amini, mecum concedite,
 Ut lauto nos reficiamus conuiuio.

EP. Haud

P R I M V S.

EP, Haud detrectabimus id quidem Domina, sed i
 Tu præ. AP. Tu nos præcede, nos uerò sequemur
 Illicet. VO. Agè igitur, telam ipsa exordiar. EP. Ita
 Decet sanè.

CHORVS.

Vulgaris est paroxmia:
 Vaccam maculatam sordibus
 Esse eius omnino indolis,
 Vt & alias simul inquinet.

Estq; hæc profecto uerissima.
 Ipsa etenim experientia docet,
 Illam omnes, quas cunq; poterit,
 Cauda aspergere iuenculas.

Ad eundem uerò modum
 Et impietatem cernitur
 In corrumpendis hominibus
 Esse affectam per omnia.

Nam, quoniam ipsa impiissima est.
 Vitijsq; scatet omnigenis,
 Iccirco hûc sedula nititur,
 Vt omnes quoq; tales sient.

Hinc nimirum usq; uigilat,
 Modumq; exquirat & uiam,
 Quibus suis erroribus

A C T V S

Inducat tandem simplices,

Tam aduersatur uidelicet

Pietati semper candidæ,

Tanto uirtutis dogmata

Vsq; infectatur odio.

Sed hoc tamen interim pios

Potissimum solabitur,

Quòd Dominus demum pessima

Consilia infringat impiùm.

Vtcunq; seducantur hæedi,

Diaboloq; obaudiant:

Conseruabit suas tamen

Oues Seruator omnium.

ACTVS II. SCENA I.

Senarij Iambici acatalectici.

Sardanapalus. Paris. Epicurus,

Apitius.

_____ *Fœlix uobis faustusq; sit*
Huius itineris ingressus. Verùm haud temperare
Mihi hercules possum, quin comiter uos modò
Aliquantisper, adeò à uobis egrè queo
Diuelli, PAR. Neq; ego per Medium fidium meis

Tantum

S E C V N D V S.

Tantum imperare iam nunc possum affectibus,
 Quin itidem deducere uos mihi libeat.
 EP. Eia obsecro, manete intus Proceres uiri,
 Manete quæso. Haud opus est nos deducere.
 AP. Manete hem Principes obseruantissimi.
 Quorsum facit, uix uos intricariet
 Molestijs nostri caussa? Hoc enim neq;
 Nobis, neq; uobis profuerit quippiam.
 Quin potius inrò ad delitias pristinas
 Chorcasq; reuertimini. Nos uobis breuè
 Aderimus rursum, auspice Voluptiâ. SAR. Si ita
 Igitur uoltis, non adeò refragabimur:
 EP. Sic satius est profectò, haud poenitebit id
 Vos unquam. SAR. Maecti itaq; uirtute estote uos,
 Aestuq; secundo uos itineri accingite.
 PA. Ite pedibus faustis uiri, dijs hominibusq;
 Applaudentibus. EP. ita faxit sacra Voluptia. Ast
 Valete uos diu, uestriq; pergite
 Esse similes. AP. Valete longum Principes:
 Nos hâc iam despectemus rectâ. SAR. Et uos quoq;
 Valete in proximum foeliciter. AP. Bonis
 Auibus hæc nobis usq; conficiatur &
 Cedat profectio. EP. Haud nobis dubitandum in hoc
 Erit. Cuius legatione fungimur,
 Ea extra dubium fortunabit omnia
 Nostro pro uoto. AP. Insignis iam nobis quidem,

A C T V S

At ardua tamen imposita est Legatio,
 Mea certe sententia: quare utile
 Simul ac necessarium fuerit, ut hęc,
 Dum in itinere adhuc sumus, expendamus nonnihil,
 Deliberemusq; altius, quānam uia
 Demandatam hanc commodiūs obire liceat
 Prouinciam. EP. Deliberandum ijs erit,
 Qui uel præter animi sententiam, uel ex
 Cæca ignorantia (ut ferè fit) loquimur. Hi
 Siquidem quod tum sibi tum alijs fraudi fiet
 Incircumspectius interdum effutire con-
 Sueuerunt. At nos hoc timore liberi
 Prorsus sumus, nil nobis huius tempore
 Vllò est timendum. Nam nostro in negotio
 Tractare possumus nihil, nil dicere,
 Quod sera concomitetur pœnitentia.
 Quod enim sumus nos curaturi, eiusmodi est,
 Ut non Dominam solùm nostram, sed & perim
 Nosmetipsos contingat cum primis. Ut autem
 Vnusquisq; sibi proximus est, sic sua quoq;
 Semper (etiāsi uel nil cogitet minus)
 Studiosè quærit. AP. Vera sunt quæ dicis. ast
 Hoc tamen operæ præcium fuerit considerare,
 Ecquæ is utendum Argumentis potissimum
 Ad uolgens sit, quibus in amorem fortius
 Rapiatur Principis nostræ. EP. Id mihi curæ erit.

S E C V N D V S.

Ego hoc effectum reddam. Tu tamen modo

Vbi uerba ad Concionem habenda fuerint,

Mea tuis confirmato elogijs. Sic in ore

Vtiq; duorum uerbum omne reputabitur

Constans & ueritati consentaneum.

AP. Magnas tibi herculè ago gratias, quòd his

Me curis liberes Collèga. Porrò quod

Ad testimonium quidem meum attinet,

Experieris me sedulum per omnia ac

Fidelem, ut hactenus semper. EP. Non ambigo.

Sed per pol tempestiuè appulimus. Vide etenim,

Quàm multitudo illic hominum fiet frequens.

AP. Euge. omen faustum. adsit modò Voluptia

Nobis, ut cedant omnia fœliciter.

EP. Haud deerunt nobis (sat scio) iacula Procridis.

Verum priusquam accedamus propius, erit

Fortasse non inconsultum, ut sermonibus

Illorum aureis accommodemus non nihil.

Nam sic occasio nobis conueniendi eos

Maior præbebitur. AP. Quodcunq; uidebitur

Tibi instituto nostro commodum, optimè

Idem & mihi placebit: sentiesq; me

In omnibus sequacem ac morigerum. EP. Bene est.

ACTVS SECVNDI,

SCENA SECVNDA.

B S

Eiusdem

A C T V S

Eiusdem generis, sed partim acatalectica,
partim hypercatal.

Agirta. Methystis. Phagus.
Aselges.

NON aliud persuadere mihi adeo modo
Possum, quam Circulatores omneis simul
Ab Harpyis esse interceptos: tam nemo iam
Usquam prodit, qui nos spectaculo aliquo aut
Saltatiuncula saltem recreet. ME. Dij,
Quam dura res sitis est, adeo ea premor
Miser, ut loqui uix dum amplius queam. AG. Quis hęc
Meum interrumpit sermonem? Sic cine decet
Heus tu, quisquis es, animi concepta inter. Sed hem,
Quid dico? Tū Methysti ades? ME. Ego ipse praesto
Sum Agirta. AG. Ignosce quae so frater chare, si
Incogitantius quid effutiuerim.
Non te prauideram sanè, ita me Iupiter
Summus feruet. ME. Non excusatione opus
Est: nihil enim est peccatum, quin tu plurimum
Salue. AG. Et tu salue milliès, lepedissime
Congerro. Quid est nouarum rerū obsecro? ME. Nihil
Omnino, quod sciam. At unum scio, me maxima
Videlicet siti torquerier. AG. Siti ne?
Vnde hunc contraxisti morbum? ME. Hoc cine rogatu
Dignum.

S E C V N D V S.

Dignum est? Ex hesternâ potatione, eaq;
Nimia, contraxi. Hoc enim mali ebrietas habet,
Vt quò magis impensiusq; biberis,
Eò uehementius sitias die altera.

AG. Ego quidem neq; ebrietate admodum
Neq; luxu delector, at hoc unum infidet
Animo usq; meo, ut nouarum expiscer copiam
Rerum undiquaq; ut has quotidie inaudiam.

ME. Trahit sua queng; uoluptas: hic libidine,
Ille ocio, alius lusui, alius poculis,
Alius alijs atq; alijs rebus inhiat

Ac indulget. AG. Sic herculè est. Sed dij boni,

Quàm simile semper gaudet simili, quàm furem
Fur cognoscit, lupumq; lupus. ME. Quorsum hoc agè

Dicis? AG. An non congeryones nostros uides

Rectà huc pperâtes? ME. Quòsnâ queso? Nullū enim

Videre adhuc datur uspiam. AG. Quid? Captus es

Oculis adeò, ut nihil amplius uideas? Vidèn,

Phagum atq; Aselgen huc simul accurrere?

ME. Iam uideo eos mecastor, atq; gaudeo

Adesse. AG. Et me profectò illorum aduentus haud

Parum afficit. PH. Salute uos imperior

Commessatores festiuissimi.

AS. Saluete Compotores robustissimi.

AG. Saluete uos quoq; Circumforanei

Insignes. PH. Quid consultatis? Sunt seria

A C T V S

Quæ tractatis negocia? Ita enim par erit,
 Ut pedem aliò referamus interim. ME. Nihil
 Omnino seriæ est rei, nihil profectò
 Habemus præ manibus, quod uos uelimus unquam
 Cælare. Quin accedite audacter. AS. Nihil
 Noui (obsecro) uobis allatum est? Nihil uspiam
 Audistis, quod in rem fiet nostram, unde quid
 Emolumentum nobis accrescat? AG. Nihil
 Prorsus, adeò nihil, ut hac de caussa ferè
 Totus languescam. AS. Atqui tu Agirta tam nouis
 Semper consueuisti studere rebus, ut
 (Meo quidem iudicio) uastum quis mare
 Sine aquis citius reperiat, atq; te sine
 Illis. Vnde igitur hæc iam manat inopia?
 AG. Ut aliàs ijs abundem, iam nihil
 Planè habeo: Quare ex uobis potius gestio
 Quid certi audire, si quidem licebit. PH. Ah
 Alas lupum habere frustra suspicâre. Nil
 Nos certè curamus magis, quàm ut carnis ac
 Ventris probè exatiemur usq; cupidinem.
 Ag. Verum, ni me præfaga mens fallit mea,
 Non ambigo, quin breui lati simum auditurus
 Sum nuncium. ME. Utinam hęc uerus sis, quantūlibet
 Aliàs tuo pro more mentiare. AG. Si
 Quidem fidem mihi habeatis, uidebitis
 Breuè me prædixisse uera. PH. Scilicet

Verà

S E C V N D V S.

Vera, ast per antiphrasin. AG. Immò uerissima.
 Atq; en, huc tendere Peregrinos conspicio
 Duos. Videtis? Quid, si ex his audire leta
 Detur? AS. Nondum herclè persuadere possamus,
 Te ueridicum esse uatem. AG. Prestolamini
 Paulisper, & tum (si quidem sefellero)
 Mendacij me arguite certatim. PH. Benè
 Habet, placet nobis conditio hæc omnibus.

ACTVS II. SCENA III.

Eiusdem generis, cuius præcedemia.

Epicurus. Apitius. Agirta. Methystis. Phagus,
 Aselges.

Ecquid, hem Apiti, arridet confabulatio
 Tibi hæc? Quid sentis obsecro? Num infeliciter
 Huc appulisse nos putas? Num inutile
 Meum fuit consilium. AP. Omnia, Epicure mi,
 Cesserunt nobis ex sententia: omnia
 Pro uoto summo contigerunt hactenus.
 Principium sat profectò plausibile est. EP. Sed &
 Longè plausibilior erit progressus. AP. Id
 Sacra sic faxit Voluptia. AG. Ecce adsunt uiri.
 Miranda iam audietis. ME. Utinam uero & hæc
 Nobis commoda. AG. Ne dubitetis. EP. Adeste huc si-
 mul

Populè

A C T V S

Populi omnes, huc properate terræ principes,
 Huc iudices accurrite. PH. Dij, quàm clamor hic
 Est uehemens. Mirum quid allaturi sient
 Rerum nouarum. EP. Adeste inquam omnes (si modo
 Quid rationis uobis reliquum est) nostrisq; iam
 Aureis præbeite maximè attentas. AS. Stupor
 Me corripit pol totum, AG. Vah, umbram tuam
 Metuis. R. heginis es formidulosior
 Sanè. Verum, hem Congerrones, quin rumpimus
 Moram? Quid accedere detrectamus? ME. Age, non
 In me quidem mora ulla erit, accedamus illos.
 AG. Accedamus suadeo, non poenitebit unquam.
 EP. Huc, huc: huc inquam adeste populi. audite quæso
 Atq; animaduertite. Non enim leuicula aut
 Inutilia uobis dicturi uenimus,
 Sed seria utiliaq; & quæ miris modis
 In rem uestram faciant. ita tamen, ut simul
 Iucunda, plausibilia, meraq; gaudia
 Ferant abundanter secum. AP. Ah, attendite
 Viri nostris sermonibus ne: negligite
 Legationem, in uestri prorsus gratiam
 Susceptam à nobis. AG. Quid iam? adhuc mendacij
 Me arguitis? Nonne uates sum ueridicus?
 PH. Credemus posthac tibi. EP. Vt autem negocij
 Totius constet uobis summa, sic se habet:
 Ab excellenti illa Dea Voluptia

Venimus

S E C V N D V S.

Venimus Legati ad omnes uos, quos iuuat

Viuere suaviter, ut eiuster maximum

Vobis annunciemus propalam fauorem.

ASEL. Eugè, Voluptiæ meminit, huius m. hi

Pol uel solum nomen perquàm est gratissimum.

ME. Meritò herclè. EP. Emisit nos inquam Voluptia,

Voluptatis omnigenæ Dea, cuius quidem

Quæ sit potestas, quantâue magnificentia,

Vel ex solo nomine uobis constare sat

Potest. Hæc ipsa, quoniam cernit plurimos

Deutos esse sibi, decreuit, omnibus

Se culturis fideliter, communicare

Suos honores, diuitias, uoluptates,

Se.

Deliciasq; quibus fruitur, omnijugas. Et ut

Eò nobis fidem habeatis constantius,

Uiq; experiamini, rem ita ut diximus habere

Per omnia, ipsamet uobis aderit breui,

Suamq; declarabit excellentiam

Verbis ut liquidis sic etiam certissimis.

AP. Viro huc credite (moneo) si uobis unica

Saltem mica sapientiæ est reliqua. Salus

Enim uestra hinc omnino propendet. AG. Quid bene

Vobis uidetur Combibones? quid sapit

Hoc uobis paradoxon? ME. Si uera loquantur hi,

Insigne pol est Euangelion auritus

Meis. PH. Idem mecastor & ego similiter

Sentio

A C T V S

Sentio. EP. Deliberate iam uiri, quid hac
 In re sitis facturi, & responsum date
 Nobis. AP. Deliberate, sed in hunc modum, ut
 Vestrae uobis felicitatis perpetim
 Habeatur ratio. Alioqui enim tandem uelut
 Mures picem gustabitis. AG. Ego quidem
 Viri (quicumq; estis) celsissimi, pro me
 Cuius sententiae sim paucis eloquar.
 Quid alij sentiunt, relinquo liberum,
 Ut dicant postea. Perpendi sedulo
 Mecum, non solum nunc, sed & saepenumero
 Alias, ita comparatum in hoc mundo esse, ut haud
 Quicquam profuit homini omnia sua opera, etiam
 Si semper ijs sese ad summum usq; afflictitet.
 Sapiens enim moritur ut stultus, doctus ut
 Indoctus, diues ut pauper, pius haud secus
 Atq; impius. In summa: Ut principium est omnibus
 Commune, sic idem quoq; omnibus exitus.
 Quare, quum ita res habeat, stat sententia,
 Postpositis omnibus nugis huiusmodi,
 Me totum quantus sum, sacrae Voluptiae,
 Eiusq; delitijs per omnem addicere
 Vitam. Haec mea responsio est. EP. Laudandus es
 Profecto plurimum, & uere sapiens. Sed heus
 Quid uos sentitis caeteri? ME. Quod me attinet,
 Sic nempe sentio. Exiguam & cum taedio

Sc.

Est tem-

S E C V N D V S.

Est tempus uitæ nostræ: nec refrigerium
 Tamen in fine hominis apparet uspiam.
 Adhæc nemo est, qui sit reuersus ab inferis.
 Verùm ut nati ex nihilo sumus, ita etiam
 Non dubium est, quin demum post hanc uitam, quasi
 Nunquam antea fuisset, ad nihilum erimus
 Dissoluendi rursus. Cur igitur usq; nos
 Hæc macerare operibus, laboribus,
 Curis, miserijs, alijsq; id genus malis?
 Ast quid multis? Totum sacre Voluptatis
 Me consecro, dedo, deuoueo. EP. Laudandus est
 Tu poles maxumè, sentisq; quæ decent
 Sapientem. Vos autem reliqui: ecquid animo
 Vobis sedet? PH. Dicam equidem quàm paucissimis.
 Video cunctos hominis dies doloribus
 Aerumnisq; esse plenos undiquaq; nec
 Vllam superuenire noctem, in qua queat
 Paulùm requiescere animus à molestijs.
 Melius itaq; censeo, comedere, bibere,
 Et ostendere animæ suæ parta bona de
 Laboribus suis, quàm sic esse anxium
 Semper. Quamobrem et me, quantum sum, Voluptatis
 Addico Clientulum. EP. Nec tu minus herculè
 Ab omnibus es dignus laudari, qui ita
 Sapienter iudices. Verùm quid tu bone
 Vir sentis? AS. Sentio, tempus nostrum transitum

A C T V S

Vmbræ esse, nec expectari reuersionem
 Possè unquam. Nemo enim omnino reuertitur,
 Vt ipsa experientia docet. Atq; hinc colligo
 Tandem, esse nihil consultius, quàm ut celeriter
 Dum præ morte licet, delitijs fruamur, ac
 Vbiq; relinquamus lætitiæ signa. EP. Quid
 Igitur? Siccine te quoq; nostræ Voluptiæ
 Fore discipulum fidelem polliceris? AS. Hoc
 Vnum statui irreuocabiliter. EP. Piè facis
 Per Iouem. Ita nanq; æternam promereberis
 Et immortalitatem & gloriam tibi.
 AP. Vide, accedunt & alij adhuc rectà horsum. EP.
 Agè
 Veniant. AG. Maneamus quæso tantisper, ut & horum
 Aequè audiamus sententiam. ME. Agè, per placet.

ACTVS II. SCENA III.

Acatalect. & Hypercat.

Nephalius. Enkratius. Epicurus
 Apitius. Agirta.

DII immortales, quænam isthæc cõgregatio est?
 EN. Papæ, qd hæc turbæ frequẽtia mōstri alit?
 Num quis nouus adest hospes? NE. Quem hęc audio?
 Tène Enkrati? EN. Me ipsum Nephali charissime.
 NE. Haud te præuideram. EN. Credo, sed quid (putas)
 isthæc

S E C V N D V S .

Isthæc sibi populi uolt multitudo? NE. Sum
 Profectò nescius, nisi quòd suspicor
 Venisse aliquem spermologum illuc. EN. O uanitas
 Hominum uanissima. EP. Huc uiri, huc accedite
 Pedatò, nunciumq; quod lætissimum
 Adferimus, auribus secundis (suadeo)
 Accipitote. NE. Hem uocamur Encrati. EN. Audio.
 Quid nuncij adfertis uos, cui prætere nos
 Aureis purgatas uoltis? EP. Præstantissimum
 Sanè: hoc nimirum, quòd uobis communicare
 Sacra Voluptia delicias omneis suas,
 Rerumq; adeò omnium abundantiã uelit:
 Si modo submittere uos ei, uestraq; dare
 Nomina fiet animus. EN. Hui, Voluptiæ?
 EP. Eidem scilicet. EN. Eãne ueras queat
 Delicias omniumq; exuberantiã
 Rerum uobis largirier? EP. Sola ædepol.
 EN. O libyca bestia, quid nunc audio? Siccine ex
 Musca elephantem facis? Ast apage cum tua
 Ista Voluptia procul hinc. Haud tempore
 Enim ullo illecebris me seduces talibus.
 Nam scio, quid sit Voluptia, quid suis
 Ea cultoribus relinquat præmij:
 Finem uidelicet omnium tristissimum.
 NE. Nec me profectò adeò unquam dementabis, ut
 Voluptiam (dæmon nimirum pessimum)

A C T V S

Mihi pro tutrice eligam. Aliam habeo,
 Virtutem nempe: huic uni ego firmiter Patronæ
 Adhærebo, artus dum meos uitalis ille
 Vegetabit spiritus. EP. Non sic uiri boni,
 Non sic obsecro. Ne uos ipsi seducere
 Temerè uelitis. EN. Surdis narras fabulam,
 Tace precor. efficies nihil. nam plurima
 Quidem uulpes nouit, uerum certè echinus
 Vnum magnum. Non laqueis capitur Simia.
 EP. Eia obsecro, ne ipsi uestram aspernamini
 Salutem. EN. Conticesce queso: è pumice
 Enim aquam postulas: uerba facis mortuo.
 NE. Seducito, quoscumq; aut poteris aut uelis:
 In nobis certè collocabis operam
 Eandem, ac si Aethiopem laues. AP. Ne ita pergite,
 Per immortaleis uos Deos oro. Noxiam
 Hanc ponite pertinaciam: alioqui etenim
 Sapietis, sed nimis serò herculè: nimis
 Inquam serò sapietis. EN. Auffugiamus hinc
 Properè Nephali, ne Sirenes hæ suo
 Nos cantu. Ah bone Deus, quæ est hominum insania?
 NE. Abeamus sanè: in me non ulla erit mora.
 EP. Abite, ut ut libet. Veniet (mihi credite)
 Tempus, quo pœnitudine ducamini:
 Sed factum stulti cognoscetis serò. AP. Ita
 Post deuoratam rem rationem inibitis.

EP. Verum

S E C V N D V S.

EP. Verum, quid uobis (ò boni) sententiæ
Adhuc reliquum est? Nunquid etiam uos commouent
Istorum contumeliæ atq; opprobriæ?

AG. Ne tale quid de nobis suspicamini:

Haud sumus enim, quibus nec aræ neq; fides.

Non muliebri gerimus ingenium. Verum quidem est,

Quòd ad iracundiam nos non parum incitant

Huiusmodi illorum calumniæ: sed ad

Defectionem certè adeò nihil, ut perinde,

Immò etiam magis in proposito obduremus, atq;

Ante à .EP. Bene. Pro ista igitur perseuerantia

Vestra & fidelitate summum præmium

Referetis propediem. AG. Id sacra Voluptia

Faxit. AP. Ne dubitate. haud deerit cultoribus

Suis ipsa unquam. Ast tempus iam nos admonet,

Vt Principem nostram repetamus denuò,

Quò euentum à nobis cognoscat negocij.

AG. Et nos profectò uenter latrans admonet,

Vt in popinam aliquam concedamus simul,

Symposionq; ibi instituamus lautulum.

EP. Vos in eadem, qua coepistis, sententia

Constanter perdurate, breuì (ut diximus)

Ipsa deerit. AG. Constantissimè obdurabimus.

Vos modò, ut adsit quàm primùm, procurate. EP. Sic

Flet. AG. Valete igitur uiri integerrimi,

Sacræq; nos iuxtà omnes commendate pro

A C T V S

Parte uirili Voluptiæ. Nos iam ad popinam
 Rectà tendemus. EP. Illic præstolamini
 Nos tantisper, geniumq; fouete sedulo,
 Donec reuersos unà cum Voluptia
 Nos audieritis. AG. Exatiabimus herculè
 Ad summum usq; aqualiculum, ut latrare desinat
 Tandem. EP. Sic facite. Quid uidetur hem tibi
 Collèga? Num fefelli? Non dixi, fore,
 Ut quemadmodum principium plausibile fuit,
 Sic & progressus esset fœlicissimus?
 An non id ita factum uides per omnia
 Modò? AP. Haud fefellisti mecastor, uerus es
 Epicure. EP. O quàm gratissimum erit nuncium
 Hoc nostræ Principi, quanto opere gaudio
 Perfundetur, quanta exultatione nos
 Excipiet? AP. Maxima certè. Sed admodum
 Me malè habet interim, quòd illi alij a deò
 Nostram calumniati sunt, nostraq; animo
 Tam præfractò contempserint consilia, EP. Quid
 Hoc te malè habeat? Ist hac peruicacia
 Nanq; haud nostræ queunt obesse quippiam,
 Sed sibi potius ipsis. Si umbram sequi uolunt,
 Si cum cane illo Aesopico carnem ore gestam
 Relinquere, quàm ab incertis desistere
 Malunt, pergant sic more suo audacter. Breuè
 Tempus ueniet, quo aliud uelint factum. Breuè

Quod

S E C V N D V S.

Quod Phrygibus olim, illis eueniet, nimis
 Videlicet sapient serò. Verum adsumus
 Iam aulæ nostræ: quare citra dilationem
 Ingrediamur, de syderabundantijs præ
 Omnibus Heram summis repleamus gaudijs.
 AP. Ita faciamus ædepol, arridet id mihi optimè. Oc.

☞ C H O R V S. ☞

Ea est hominum peruersitas
 Innataq; corruptio,
 Vt ab ipsa etiam pueritia
 Ad omne malum propendeant.
 Et quod mirandum herclè est magis,
 Vsq; adeò student maliitiæ,
 Vt quò ea uetita est impensius,
 Hòc ipsi magis eam expleant.
 Hinc nimirum usu quoq; uenit,
 (Vt cernimus apertissimè)
 Quòd eos citius audiunt,
 Qui noxia tradunt dogmata.
 Immò hos solos sanctissimos
 Purissimosq; iudicant,
 Hos eximijs honoribus
 Afficiunt usq; sedulò.
 At eos qui spiritalia

A C T V S

Cœlestiaq; ipsos docent,
Neq; admittunt neq; audiunt,
Sed planè habent derisui.

Quis iam uerò hæc subsistere
In Iustitiæ poterit uia?

Quis ab hoc malo contagio
Se immaculatum custodiet?

Id herclè quàm paucissimis
Licebit in hoc mundo assequi.

Vix nanq; fieri potest,
Quin inficiatur uspiam.

Veruntamen fiduciam
Qui collocat in Altissimum,
Is tutus erit ab omnibus,
Ac nonquam commouebitur.

Et si ceciderit forsitan
Humana ex imbecillitate,
Haud ipsum deseret tamen
Sed eriget mox Dominus.

ACTVS TERTII.
SCENA PRIMA.

Eiusdem generis cuius præcedentia.

Virtus sola.

Prò

TERTIVS.

PRô summe Pater Deus, quid iam nunc audio?
 Itân? Voluptiæ insidet, mortalium
 Porrò omnium sibi conciliare pectora?
 Itân? ob unicam hanc causam emisit suos
 Quoquoversum, meis ut placitis derogent,
 Cunctosq; sensim à me alienatos in suam
 Trahant constanter hæresin?
 O indignum facinus, ô flagitium nullo
 Vnquam tempore pol expiandum, ô temeritas
 Monstrorissima. Quid heu nunc capiam consili?
 Ecquæ is potissimum rationibus modò
 Nefarios istos ausus anteuortere
 Licebit? Ab omnino de me iam actum erit
 Sat scio. Noui etenim. quàm sic hominum cogitatio
 Omnis ab ipsa statim adolescentia in malum
 Propensa, quàm ad uetita nitatur perpetim.
 Quod ego uix tempore longo obtinere apud
 Eos quiui, id certè seductrix illa ter
 Pessima Voluptia, intra spacium horæ unius
 Suis illecebris dissipabit, destruet,
 Demolietur, usq; adeò letale mûlsum
 Oblectat miseros. Atqui non adeò meum
 Hæc metuo damnum, non mei adeò uereor
 Contemptum, ut summi scilicet parentis. Is
 Siquidem Animas, quas per gnatum suum unicum
 Semel ex orci faucibus Sathanicâq;

Di.

Sc.

A C T V S

Tyrannide asserere dignatus est, per hanc
 Rursus pestem amittet, ijsq; spoliabitur.
 Quis uerò non hoc de fleat? Quem tanta non
 Ad commiserandum moueat clades, utpote in
 Qua haud corpus solum exponatur periculis
 Quàm plurimis, sed & anima insuper (ò pudor)
 Pœnis miserè tradatur infernalibus?
 Sed flere nil iuuat: melius est forsitan,
 Immo longè melius est, ut precatione
 Assidua deuotaq; diuini inuocem
 Numinis auxilium, quò & me & gloriam suam
 Potenter uindictet atq; tuètur. O
 Igitur maxime rerum opifex, turris, fortitudo,
 Assertor, propugnator, portus omnium
 Tibi fidentium, tu quæso nunc olympo
 Ex alto mihi famulæ tuæ adsis, tu manus
 Auxiliatrices porrige, tu potentiam
 Tuam omnipotentem iam exere, quò beluam hanc
 Septicipitem, meretricem Babylonicam,
 Voluptiam nimirum peruersissimam,
 Aggrediar, oppugnem, uincam. Ast quid turbinis
 Circumquaq; hęc auditur? Vnde murmur hoc
 Repentinum? Quid horridus hic sibi uidet somus?
 Prò Deum & hominum fidem. Iam uideo: Voluptia
 Ipsa uenit, magno constipata examine.
 Quid nunc agam primò? Quid auspicabor? Heu

T E R T I V S.

Me miseram, uæ mortalibus. Statim ne eam
Adoriar, an expectabo, donec concionem
Vocauerit incoeperitq; affarier?
Tantisper certè præstolabor. Sic enim
Ex uerbis illius uenari occasionem
Oppugnandi commodius mihi licebit. At
Interea hæc auscultatrix stabo clanculum,
Ne me uel conspicetur uel agnoscitet.

ACTVS III. SCENA II.

Eiusdem generis.

Voluptia. Epicurus. Sardanapalus
Paris. Semiramis. Cleopatra.
Apitius. Salpinctes.

ITân ais Epicure, omneis ferè simul
Sua daturus mihi nomina, meumq; unicè
Aduentum præstolari? EP. Sic est Domina, uel
Teste Apitio. Nam is non minus & adsuit
Et audiit, atq; egomet sanè. VO. Commodum igitur
Ac utile cum primis erit, ut itineri
Iam nunc accingamur, ne nostra fors mora
Paratos abalienet rursùm. SAR. Tempus est
Mecastor Hera. Inquiunt enim parocemâ
Vulgari: Saccum aperiendum è uestigio,

Quæ

A C T V S

Quum sacula nobis offeratur. PA. Inquiunt
 Ita & uerè quidem. Videmus nanq; cum,
 Qui paulò antè paratus fuit ut qui maximè,
 Paulò post uix centenis posse equis trahi in
 Nostram sententiam. VO. Sic res equidem se habet.
 Quare heus Salpinctes, tu præcede nos parum,
 Tubæq; clangorem excita, ut omnes sciant
 Nos actutū adfuturas. SAL. Effectum id curabo Sc.
 Hera clementissima, tu sequere ubi libuerit.
 VO. Hem Sardanapale atq; Pari, uos præcedite
 Nos ambo. SAR. Ita fiet. PA. Probè curabitur.
 VO. Tu uerò mihi Semiramis ad dexteram
 Adhereto. SEM. Parebo lubens, quicquid iusseris
 Domina. VO. Tu autem Cleopatra latus claudes mihi
 Sinistrum. CLE. Haud partibus deero meis. VO. Ceterum

Vos Epicure & Apiti nos consequimini
 Quàm proximè, citra omnem intercapedinem.
 Sic tum Pedissequæ etiam, quæq; suo ordine
 Aptè sequentur. EP. Curabuntur omnia
 Hera tuo pro arbitrato. AP. In nobis haud erit
 Princeps incluta, quod non tuis respondeat
 Exactè uotis. Quicquid iusseris modò,
 Effectum strenuè reddemus. VO. Certa sum
 Facturos uos, fideles quæ deceant. EP. Ea
 Ipsa profectò, haud dubites. VO. Agè, eamus igitur.

ACTVS

ACTVS TERTII.
SCENA TERTIA.

Methystis. Aselges. Agirta. Phagus.

ECquid repentinus portendit hic sonus
Taratantare? Diſ, quàm obſtueo, uox faucibus
Præ curſu terrorcſq; hæret. AS. Quid buccinæ
Hic clangor monſtri alit? Quid? Ah artus mihi
Ingenti præ timore concutiuntur omnes.
PH. At at, quantopere ad hunc tubæ clangorem ego
Miſer conturbor. Nonquam, quod ſciam, mihi
Horror tantus. AG. Vah, quanta uobis fortitudo
Ineſt? In pulcicis etiam morſu Deus
A uobis inuocatur. Immo uel unicus
Muſculus (ut ego quidem iam conſpico) ſuo
Vos facile curſu perterrere poterit.
Quid? Num ex leporis omnino ediſtis corculos?
ME. Qui ſic Agirta? Num tam ridicula tibi
Hæc buccinatio uidetur? AG. Ridicula plane.
Eſt nanq; futuri ſignum præſens gaudiſ.
Cur ergo incutere uobis perturbationem aut
Timorem poſſit? AS. Quid ais Agirta? Non-
Dum mihi datur aſſequi, quorſum tuis uelis
Aenigmatibus. Dauus ſum, non Oedipus.
Quare dic clariùs obſecro, quid ſentias.

PH. Et

A C T V S

PH. Et mihi certè sermo tuus paradoxon adhuc
 Videtur. ME. Nec mihi minus ædepol. Qu.
 Nam natatore Delio (mea quidem
 Sententia) opus fuerit, ne quis in eo
 Nostrum fors præfocetur. AG. Dij, quid audio?
 Siccine meras lippitis ollas, ut uidere
 Haud dum amplius possitis quicquam? An non uidetis
 Voluptiam iam nostram adesse regia
 Sua cum maiestate, ut ambo illi uiri
 Prædixerunt? ME. Voluptiam? AG. Voluptiam
 Inquam. ME. Quis scis? AG. Quia illi iidem proximè
 Eam sequuntur: ME. iam uideo. Certè ipsamet
 Est. AS. Est haud dubiè. Nam & ego uiros conspicio
 Eosdem, nobis qui dudum aderant. PH. Dij,
 Quanta omnino huius Principis elegancia est?
 Quanta & cultus & corporis concinnitas,
 Venustas, pulchritudo? AG. Adest, fauete iam
 Omneis æquè linguis, ut audire liceat,
 Quidnam dictura sit nobis potissimum.
 PH. Ipsi erimus Pythagoreis taciturniores,
 Verum certè non per quinquennium tamen.

ACTVS TERTII.
 SCENA QUARTA.

Acatal. & Hyperc.

Salpinctes

T E R T I V S.

Salpinctes. Agirta. Methystis. Voluptia.

Virtus. Sardanapalus.

E Ho, omnes quotquot adestis, huc simul oculos,
Aurcis, mentemq; iam uestram conuertite,
Ut nimirum, quid dicendum uobis ueniat Anap.

Modò, audiatis & clarè & fideliter.

AG. Auditis Congerrones, quid præcipiat hic?

ME. Audimus. AG. Aduertamus igitur animum

Dictis summa cum diligentia, obsecro.

ME. Accuratè profectò, ne dubita. AG. Benè est.

VO. Me aspiciate Viri, me audite unam, si uiuere

Vobis perpetuò collibet. Ego Voluptia

Sum, Dea uidelicet omnium suauißima.

Ego uoluptatis sum largitrix unica.

Ego illa inquam sum, quam non una quepiam natio

Aut altera colit, sed quam totus orbis in

Vniuersum consensu herculè maximo

Suspicit, adorat, ueneratur. Me nanq; tum

Reges tum Principes sequuntur anxie:

Me sacraati Sacerdotes ubilibet

Religiosissimè obseruant. Me Virginum

Venustus concomitatur ordo. Me chorus

Mulierum uenerabilis admiratur. Me item

Ac mea uexilla milites fortissimi

Summo studio per omnem uitam prosequi

Honos

A C T V S

Honoribus encomij. q̄; gestiunt.
 In summa: Omneis æquè, quibus cordi est salus,
 Meo sub imperio uiuere suauiter
 Desyderant. Quid ni uerò? Meo etenim
 Ex pectore molles dimanant perpetim
 Voluptates, delitiæ, risus, cantica
 Dulcia, & omnia deniq; bonorum genera. Sub
 Me uel nulla senectus uel sanè florida,
 Sub me nil lugubre, nil infortunio
 Subiectum, nil expositum ullis periculis.
 Ast contrà, me qui contemnunt, qui respuunt
 Mea placita, condignas subire ac perpeti
 Coguntur pœnas. His enim neq; gaudium
 Erit, neq; pax, neq; fortuna prospera,
 Neq; sanitas, neq; delitiæ, neq; claritas
 Famae aut honoris, neq; longæua deniq;
 Tum uita tum uoluptas: sed contrà dolor,
 Afflictio, mœror, infortunium, sitis,
 Fames, ualetudo aduersa, ignominia.
 Id quod uel in hostis nostræ Virtutis (at
 Vitij ferè dixissem) cultoribus satis
 Semperq; colliquet, ne aliunde sit opus
 Exempla petere. Persuadent sibi fatui
 Homines, solida ea esse omnia, quæ calumniatrix
 Illa execrabilis phaleratis assolet
 Subinde pollicerier sermonibus.

T E R T I V S.

Sed fallentur, fallentur inquam pessimè:
 Sera nimis illorum resipiscentia erit: ah
 Tardè nimis tangentur pœnitudine.
 Quare (ò uiri) si uobis animus est simul,
 Fœlicitatem ueram apprehendere perpetim:
 Si syncera uoluptatis cupidine
 Vlla tenemini, Virtutem sordidam
 Cane peius & angue prosequimini odio,
 Me uerò unam ac solam, tanquàm summum bonum
 (Quod & re ipsa sum, teste Epicuro)
 Amate, suspicite, obseruate mordicus.
 Sic ego uicissim. VIR. Quid me, heus tu Voluptia,
 Quid inquam malefana Voluptia calumnijs
 Nugosis, iniustisq; me proscindere
 Pergis? Quid hem perfida, quid miseros decipis?
 Quid sordeis luxusq; tuos laudas? Quandiu
 Tuis illecebris Mundus diuexabitur?
 VO. Apage hinc meretrix peruersissima, uel mox edes
 Pugnos: amolire inquam te euestigiò hinc,
 Nisi cupis, tuis ut erinibus inuolem.
 VIR. Nihil efficies minis huiusmodi, nihil
 A te mihi metuo. Quin quero ex te, unde nam
 A quòue Dæmone huc instigata sies, ut
 Illos erroribus audeas seducere,
 Illos corrumpere, in quorum potissimum
 Fauorem ac gratiam Dominus meus Crucem

D Mortem

A C T V S

Mortemq; sustinuit longè durissimam?
 VO. Ecquis (dic uenefica) iste Dominus est tuus,
 Cuius adeò. Ast silentio premam, addere
 Ne uidear camino oleum. VIR. Quid? silentio
 Conceptum animi premis? Sed crede, utcunq; me
 Tuas malitias cæles, haud cælare eas
 Tamen Deum poteris unquam. Ille abscondita
 Etiam tenebrarum perspectissima habet: eum
 Nihil omnium subterfugit. Porro autem, ut ad
 Interrogationem tibi respondeam,
 Scias Dominum meum esse illum, per quem omnia
 Tum in cælo tum in terra creata sunt, cuiq;
 Est tanta potestas, tanta magnificentia,
 Tantus honor, tanta gloria, ut
 In nomine ipsius genu flectatur omne
 Cœlestium, terrestrium, infernalium:
 Nimirum Iesum Christum à Nazareth, unicum
 Naturalemq; parentis summi filium.
 VO. Vah inuisum nomen. Video infœliciter
 Me huc appulisse modò, uideo me iam nihil
 Apud meos tyrones posse efficere, tam
 Videlicet idem hoc nomen commemoratioq;
 Ipsius pectus percellit meum. Agè igitur
 Procul hinc nunc: discedam, donec tempus mihi
 Sese obtulerit opportunius. Hem Principes
 Comitesq; cæteri, uos me sequimini

Di.

Queso

T E R T I V S.

Quæso cur sim. SAR. Lubentes herculè, nihil
Enim nunc gratius facere nobis potes.

Nam omnes ad meretricis istius pessimæ
Vultum, adeoq; ad nominis Iesu mentionem
Ingenti correpti terrore sumus. VIR. Fugin²
Heus execranda? Quorsum properas? Siccine ad
Vnius mentionem horrore concuti

Te finis? Ah uestigia Leonis queritas,
Ut uideo. VO. Haud dum palmam feres

Di.

Saga. Aliud ueniet tempus, quo quod iam minus
Meo arbitrato perficitur, resarciatur
Abundè, idq; ingenti tuo periculo.

VIR. Exitus acta probabit. Verum haud adeò mihi
Abs te metuo, ut non ausim posthac latius

Tecum manus conferere. Immò tam clanculum
Non prodibis, quin ipsa quoq; ad futura sim,

Tuisq; quo ad uita mihi fuerit comes,
Oggannitura heresibus illecebrisq;. VO. Ne

Vos quæso uiri, ne seductrici huic amplius
Auscultaueritis, quin mox hinc subducite

Vos, meq; potius subsequimini, salus
Si uobis uestra cordi est. AG. Perplacet Hera.

Nec enim est animus, diutius hęc figere pedem.
VIR. Ah iuuenes floridi, ah ne sic seducere

Vos ac captiuarier à peruersissima
Patiamini. Ne illecebris adlubescere

A C T V S

Huius nimium uelitis, suadeo. Adferunt
 Nanq; ipsam mortem, innumeris uos periculis
 Inuoluent. AG. Heus Congerrones, auffugite quàm
 Primùm hinc, uos ibsecro, ne ita blasphemas
 Istius inaudiatis. ME. Hoc decreuimus
 Iamdudum omnes. VIR. Heus heus iuuenes, sistite pre-
 cor

Paulisper cursum, attendite meis paululum
 Monitis. AG. Quid hem subsistitis adhuc? Nonne uos
 Facti pudet? Siccine sacræ Voluptiæ
 Piam admonitionem omnino aspernamini?
 Maturate gradum. ME. Ne stomacheris, adsumus.
 VIR. Prô summe parens, ô pudor supra pudorem
 Omnem. Nemo superest, qui nostra gestiat
 Vel audire. Heu dolor dolor. Quid cogitem,
 Aut quid dicam nescio. Deflexerum simul
 Omnes, omneis perinde sunt inutiles
 Planè facti: non est, bonum qui factitet
 Amplius: haud est, qui studeat pietati, qui amet
 Rectum, qui iustitiæ sacræ obseruans fiet.
 Sed quorsum conducit diu immorariet
 His quæstibus? quorsum. Verum ni lumina
 Me fallunt prorsus, cernere me uideor duas
 Nostri ordinis puellas. Certè conspicio
 Paramythiam & Andriam. Mirum uerò, eæ
 Quid hæc facturæ sint, quid adferam. Sed ex-

Spectabo

T E R T I V S.

spectabo tantisper, donec adsint mihi.

ACTVS III. SCENA V.

Eiusdem generis.

Paramythia. Andria. Virtus.

DEum immortalem, quantam uoltus illius
 Præ se fert moestitudinem? Verū haud profectò
 Id mirum est, quom præsertim uix in millibus
 Multis unus reperiatur, qui quod pium,
 Rectum, iustum existit, requirat sedulò.
 AN. O sæculum hoc ferreum, immò luteum,
 Aut si quod deterius excogitariet
 Luteo potest. Siccine Voluptia,
 Lerna illa malorum, sua oppressit homines
 Omneis tyrannide, ut nostræ huic nuspiam
 Locus ullus sit reliquus? PA. Nullus planè, ut uides
 Mea soror. Ast adest ipsa. VIR. Vnde uos precor
 Iam adestis ò Sorores dilectissimæ, aut
 Quò tenditis potissimum? PA. Te petimus unam
 Ambæ AND. Ad te solam hoc arripuimus itiner
 Mater charissima. VIR. At qua de caussa? PA. Ea
 Nimirum, ut te relictam iam ferè ab omnibus
 Partim consolaremur, partim etiam (modò id
 Fieri possit) corroboraremus. VIR. Tametsi

A C T V S

Hoc pacto agatur mecum, ut ulla uix
 Vel consolatio uel corroboratio
 Animi mei tristitiam delenire possit,
 Nihilò tamen minus aduentus est mihi
 Gratiſſimus ueſter. AN. Dolemus plurimum
 Certè uicem tuam alumna, compertumq; ſat
 Habemus, te mirum in modum uri ob impios
 Illos mundi nequiſſimi mores, ob &
 Detestandam Voluptiæ tyrannidem:
 Verùm precamur enixim, ut modum dolori
 Adhibeas, ne te nimium maceres ſletibus.
 Non diffidimus enim, quin ſummus pater & his
 Daturus tandem ſit malis ſinem. VIR. Vtinam.
 PAR. Ne dubita, quin reuoca ad memoriã altiùs,
 Quantis ab ipſo mox mundi huius initio
 In præſentem uſq; diem ſis impetitus &
 Angoribus & perſecutionibus,
 Et quàm potenter tamen ille ſuperum parens
 Deuſte ab ipſis demum liberauerit.
 VIR. Hoc unum ſanè me ſolatum eſt hæcenus,
 Alioqui iamdudum abieciſſem hæſtam. AN. Futurum
 Eſt, ut Voluptia unà cum ſuis breuè
 Te adeò affligat, adeoq; oppugnet atrocibus
 Iniurijs, ut nil ſpei uiderier
 Poſſit reliquum: ſed tu obdurato fortiter,
 Animo ſac ſis præſenti, non te deſeret

TERTIVS.

Diu orphanorum consolator, non suum
 Diu differet auxilium. VIR. Vtrunq; cognitum
 Habeo, & instantem scilicet afflictionem
 Et liberationem diuinam. Neq;
 Ob id magnopere laboro aut anxius animi
 Sum: sed quòd tanta Erebi principibus interim
 Turba hominum propinatur per Voluptiam,
 Quòd tot mortalium pereunt aīe, hoc unū est Sc.
 Quod me malè habet, hoc unum animum meum an-
 xium

Cum primis reddit. PAR. Eia sis animo bono.
 Suas Dominus non seduci sinet oues,
 Nemo è manibus suis eas rapiet. VIR. Et hoc
 Me solatur. Ceterum, ut ut eueniat tandem, Sc.
 Stat sententia, neq; declinare ad dexteram
 Neq; ad sinistram, sed resistere fortiter
 Hosti ad mortem usq;. AN. Ita facito. Sic Deus Opt.
 Max. aderit tibi presentissima manu
 Viciſſim. PAR. Nō dubium est. Haud uerbum enim suū
 Reuocabit unquam. AN. Ipsum certè cælum prius
 Vniuersaq; terra peribunt, quàm id, quod semel
 Pollicitus est, reuocet. Non est mutabilis
 Ut homo, haud idem iam affirmat, iam negat simul.
 VIR. Huic me totam commisi, in manibus ipsius
 Omnes meæ sunt sorteis. Sed si commodum
 Videtur, nostrum repetemus gurgustium

A C T V S

Vnà, atq; ibi de his agemus familiarius
 Iuxtà ac fusiùs. P. A. Vbi uoles, in nobis mora
 Nulla erit. VIR. Agc' igitur, me iam subsequimini.

CHORVS.

Vt tenebris cum luce nitida
 Nulla omnino est communio,
 Vt item nox atra & dies
 Inter se planè discrepant:
 Sic nempe Caro & Spiritus,
 Sic impij iuxtà ac pij,
 Sic Mundus item & Ecclesia
 Inter se pugnant mutuò.
 Hinc Caro, Mundus, & Sath.in
 Attendant sedulò omnia,
 Vt in suam sententiam
 Quoscunq; possunt pertrahant:
 At Spiritus è contrario
 Suis cum sectatoribus
 Adducere omneis sat agit
 In sacrosanctam Ecclesiam.
 Quò Caro uerò cum suis
 Rerum possit potirier,
 Omnia suadet morèalibus
 Quæ à natura ipsis complacent.

Suadet

TERTIVS.

Suadet delitias quærere,
Carnis studere luxui,
Sese exatiare libidine,
Vacare semper ocio;

Sed Spiritus contrà docet,
Pijsq; inculcat sedulo,
Ut carnis potius comprimant
Peruersas usq; cupidines.

Suadet delitias fugere,
Luxuriæ uitium occidere,
Sectari castimoniam,
Sanctis uacare laboribus.

Verò ò nimis præposteram ac
Vanam curam Mortalium:
Consilia pellunt spiritus,
Carnemq; sequuntur noxiam.

Pro uitam amplectuntur necem,
Incommoda pro commodis,
Pro delitijs perhennibus
Sese ultrò immergunt tartaro.

ACTVS QVARTI.

SCENA PRIMA.

Nephalius. Encratius.

D S

Mirum

A C T V S

Mirum profectò, num ita res habeat, ut modò
 Accepi. At non dubiũ est, quin habeat ita. Pro-
 bẽ

Enim compertum est mihi, Deum haud unquam suam
 Relicturum defenstricem. O quàm lætor ergò
 Ex intimis animi mei præcordijs,
 Quàm mihi summo præ gaudio cor subsilit,
 Quòd nostræ nondum hosti institutum cesserit
 Suo pro uoto. Faxit porrò maximus
 Ille superum pater, ne unquam etiam cedat illi,
 Quod molitur. Verum en, meus Encratius
 Viam huc rectà affectat. Is haud dubie certior
 De re omni est factus. EN. Hem, te 'ne hęc Nephali ego
 Adeò repperio solum? NE. Nunc profectò, mi
 Encrati. Salue plurimùm. Tuus mihi
 Aduentus est gratissimus. EN. Saluere te
 Quoq; iubeo frater. Sed hęc quid obsecro
 Agis rerum, quid meditaris, quid pensitas?
 NE. Id diuinare potes nullo negotio.
 Ne uerò te diu suffensum detinere
 Videar, dicam rem omnem (ut est) breuissimis:
 Relatu accepi quorundam, nostram inter &
 Voluptiam habitum esse duellum, atque hanc mox ha-
 renda
 Concessisse. EN. Ah, non est Nephali, quod habeas
 Fidem omnibus. NE. Qui sic uerò? Non factum ita est?
 EN. Pro-

Q V A R T V S.

EN. Proferre hęc nil possum certi. Exitus etenim
 Anceps fuit. quod ad Antagōnistas quidem
 Attinet. Ne. Heu, frustra igitur sum gaudio
 Perfusus, ut audio. Nam letabar ob id
 Mirum in modum. EN. Præterquàm quòd uictoria
 Nondum sat solida apparuit, scio, neminem
 Ibi ex uolgo præsentem tum fuisse, qui
 Non in nostræ aduersariæ descenderit
 Totus sententiam. NE. Hui tam cito? EN. Malis ferè
 Semper magis citiusq; addicti reddimur,
 Quàm ijs, qui tradunt pia salutariaq;. NE. Sic
 Est. Omnes igitur ad eam deflexere? EN. Nemo
 Inquam adfuit, qui non eius capesseret,
 Idq; lubentissimè, monita. NE. Eheu iam redit
 Mœror pristinus. Vtinam aliud mihi nuncium
 Hòc prosperum mage contigisset. EN. Id ego
 Quoq; (crede) malle. Immò (si optio quidem mihi
 Concederetur libera) uel milliès
 Mori ipse præcligerem, quàm ut saltem unicus
 Illius inuolueretur unquam erroribus.
 Scio nanq; & id optimè quidem, quòd, quemadmodum
 Adherens Virtuti uitam æternam inuenit,
 Sic qui Voluptiam sequitur, reperiat
 Pro uita mortem, amarorem pro dulcibus.
 Pro lætitiâ perhenni nunquam finiendam
 Tristitiam. Verùm quando ut cupimus non datur

Tolerant-

A C T V S

Toleranda sunt nobis, ut res fert, omnia,
 Donec meliora substituat Deus Optimus
 Maximus. NE. Hem, abrumpe sermonem nunc paulu-
 lum.

EN. Quid est? NE. Videor mihi nescio quid murmuris
 Audire. EN. Timniunt aureis fors an tibi ex
 Vaporum uitio. NE. Ut ut aliàs mihi timniant,
 Iam nil huiusmodi sentio. Quin maximam
 Etiam conspicor huc aduentantem turbam. EN. Vbi?
 Vndè ue? Sed & ipse multitudinem modò
 Hanc conspicor. Papæ? quid apparatus hic
 Tam splendidus portendit? NE. Nisi me opinio
 Prorsus fallit mea, affirmare au sim, uenire
 Illic Voluptiam nostram aduersariam.

EN. Haud longè aberras à scopo. Nam præter illos
 Quos incipio dinoscere paulatim, & ipsam
 Peculiariter contuor. NE. O pessimum
 Caput, ò turba teterrima. Prò maxime
 Diuùm pater, siccine seductrix hæc tuum
 Popellum: Sed addam uerbis coronidem.
 Nam adest, ut uideo. EN. Ita præstat. Ast aliò interim
 Deslectamus, donec præterierit ea
 Suis cum illecebris. NE. Sic sanè, placet mihi.

ACTVS QVARTI,
 SCENA SECVNDÆ.

Q V A R T V S.

Sardanapalus. Voluptia. Epicurus.

Paris.

Tivum herclè Domina consilium & probo maximè
 Et laudo. Sic perge secundis uentis, ita
 Nimirum exoptatam feres uictoriam
 Tandem. VO. Haud ullo sum commissura tempore,
 Ut quid eorum, quæ decreui præsentibus
 Vobis, in me desyderetur. Sciuert.
 Sciuert inquam, qua cum illi res fuerit, breuî.
 Experietur planè (ast suo infortunio
 Maximo) animus quis mihi fiet, potentiâ
 Quid ualeam, quibus ego sim uiribus prædita.
 EP. Meritò sanè Hera. Nam digna est, quam radicitus
 Euellas. Siccine illa debebat tuam
 Ad populum concionem interturbare? Itan?
 Suis debebat suggillationibus
 Dictorijsq; amaris te proscindere?
 Ut Dij deæq; omnes illam malè perduint.
 SAR. Perdetur belua, triceps hisce manibus
 Meis. Videbit, non deesse Voluptiæ
 Suos defensores, non deesse uindices.
 PA. Vah quæ cogito, quàm cor mihi intus æstuat
 Ingenti præ iracundia. O si redeat huc
 Mastigia pestilens: uel oculos eruam
 Illi, uel corpus certè tingam sanguine.
 Crede mihi Heroïna, citius perfoedier

Me

A C T V S

Me uel mille gladijs patiar, quàm te sinam
 Inultam. VO. Vostra mihi satis superq; pol
 Comperta fidelitas est: nec dubito quidem
 Semel, quin uos quod decet amicos candidos
 Facturi sitis usq; Sed quem conspicio
 Illic aduentantem? Certè, nisi cæcior
 Tire sia sum, nostrum conspicio patrem,
 Meum uideo altorem charissimum. Ipsus est
 Mecastor. Gaudeo ob illius præsentiam
 Maximopere. Deslectite paulisper hinc
 Quæso proceres uiri, dum quid uelit audiam.
 Arduum enim erit dubio procul negocium.
 EP. Lubentes herculè obsecundabimus Hera
 Tuis iussis. SAR. Quid ni? Neq; enim probos decet,
 Sese intermiscere inuocatos cætui
 Arcano. VO. Bellè sapitis. Meritò laudo uos.

A C T V S Q V A R T I.
 SCENA TERTIA.

Pirastes. Voluptia.

IN tempore me huc appulisse uideo.
 Quam nanq; quærebam, quam accedere animus
 Fuit, eam hæc nunc repperio, diligentia
 Summa nostrum procurantem negocium.
 Adsit cœptis ter maximus Beelzebub

VO.

Q V A R T V S.

VO. Quorsum tu pater? ad nos ne concessurus es?
 An aliò iter instituisti? PI. Ad te solam mea
 Gnata. Iubeo te saluere. VO. Et tu saluus sis
 Genitor mihi omnium longè charissime.
 Quid caussæ est, quòd tam longinquam profectiõnem
 Ad nos susceperis? PI. Dicam paucissimis
 Filia: Relatu manium quorundam, hinc ad
 Nos per Parcas transmissorum, diebus ex-
 Actis accepimus, Monstrum illud pessimum,
 Quod per antiphrasin Virtutem nuncupant
 Impij, ut hactenus, ita & iam maxumè tuis
 Præclaris studijs ausibusq; reniti, eamq;
 Ob rem tecum etiam in harenam descendisse pro
 More suo, ac conuitijs egisse plurimis.
 Ne igitur tu eius forsã maledictionibus
 Commota ab instituto resileas, nihi hoc
 Negocij princeps noster Beelzebub
 Cum cæteris uenerandis patribus dedit
 Potissimum, ut quàm primùm conuenire te
 Eniterer, animumq; tibi fortem adderem ac
 Infractum contrà omnia Virtutis spicula.
 Hac itaq; de caussa iam adsum, hæc occasio
 Aduentus est nostri. VO. Nunc clarè intelligo,
 Quantæ ego sum curæ & tibi pater & inferum
 Principibus præstantissimis. Et hoc (mihi
 Crede) haud parum dabit currenti calcaria.

Sed

A C T V S

Sed differe iam obsecro, quibus rationibus
 Hosti aptius nostræ resistere debeam,
 Quibus modis eius retundere machinas
 Commodius possim. PI. Aderit t'reuî ipsa, sat scio.
 Quum ergo accesserit institueritq; more pro
 Suo uerba in te contumeliosa, fac
 Virago sis, ogganniasq; illi acriter,
 Nec committas unquam, ei ut concedas loco
 Herbamue porrigas. Quin si proficere nil
 Poteris uerbis, ad uerbera te conuertito.
 Ad sunt tibi tui satellites, ad sunt Sc.
 Patroni, hos inuocato, horum utere brachio.
 Haud te unquam deserent (mibi crede) haud te suis
 Destituent præ sidijs. VO. Ea me spes tenet.
 PI. In illis (me suasore) non erit mora.
 Tu modò macta uirtute (ut coepisti) tuis
 Adesto partibus, tuumq; simul &
 Nostrum regnum ex inimicæ creptum faucibus
 Fortiter assere, defende, tuere, uindica.
 VO. Ita fiet Pater, ne dubita. Ast hoc uelim
 Rogatum te interim, ne tu nos deseras,
 Quum ad conflictum uentum fuerit. PI. Quanq; diu
 Absesse domi præ arduis negocijs
 Mihi uix liceat, tamen quandoquidem sentio
 Hæc regnum nostrum uel seruari perpetim
 Vel certè (quod maximus auertat Beelzebub)

Periclitari

Q V A R T V S.

Periclitari ac æternum succumbere,
 Si palmam præsertim secum hostis auferat,
 Manebo hæc inuisper (sed clanculum tamen)
 Donec sit absoluta tandem fabula.
 Et sicubi confirmanda sis aut monenda de
 Rebus aliquibus ad causam faciemibus,
 Adero tibi frequens insufflando. VO. Sic age
 Precor. PI. Tu iam uerò cœptis insistito,
 Ego me interim abdā alicubi. VO. Viraginem
 Me esse uidebis pater. PI. Vale igitur filia
 Chara unicè. VOL. Vale & tu genitor optime.
 Ast tempus est, ut conuocetur Concio.
 Nam iam dudum haud dubiè me præstolantur. Heus
 Itaq; Salpinctes, Audin' ? SAL. Adsum Domina, dic
 Me quid facere uelis. VO. Sonum da buccinæ,
 Quò nostri conueniant statim tyrunculi.
 SAL. Factum puta. VO. Benè habet, ego mox subsequar.

ACTVS QVARTI.

SCENA QVARTA.

Afelges. Phagus. Methystis. Agirta.
 Voluptas. Salpinctes.

IO, io. Tubæ audio clangorem. Euge, iam
 Meum in me pectus exultat præ gaudio.

E

Iam

A C T V S

Iam scio adesse columen nostrum Voluptiam.
 Auditis'ne hem Congerrones, quid buccinae
 Sibi sonitus uelit? PH. Audimus certè, atq; ob id
 Solùm tam nunc turmatim accurrimus. ME. En adest
 Princeps Voluptia, nostra omnium salus
 Et anchora. Euzx, quanta animum iam hilaritas
 Meum corripit? Ast ubi tu Agirta tam diu
 Delituisti interim? AG. Proh pudor, egon' ultimus?
 Atquì esse primus meritò debebam. ME. Satis
 Adhuc maturè ades. PH. O fœlicissimos,
 Quibus hanc Principem aspicerè, alloqui, immò adhuc
 Amplectier etiam licet. AS. Si inuium
 Tam est plausibile, quàm a putas finis adferet
 Bona, commoda, premia? AG. Ea si connumerare quis
 Particulatim uelit, is harenam etiam in maris
 Littore numerare poterit. Verùm ut uideo, adest
 Iuxtà nobis illa. Taceamus igitur, ut
 Quid sit dictura inaudiamus commodè.
 ME. Ne gry quidem loquemur. VO. Manda silentium
 Salpinctes. SAL. Fiet Princeps clemensissima.
 Silentium uobis indicitur uiri,
 Fauete itaq; linguis, & quid Voluptia
 Vobis propositura fiet animaduertite.
 VO. Saluere uos omnes multum iubeo o uiri
 Mihi fidelissimi. AG. Aduenus herculè tuus
 O præclarissima Dearum est omnibus

Nobis

Q V A R T V S.

Nobis longè gratissimus. AS. Aduentū Hera
 Tibi gratulamur prosperum. PH. Conspectibus
 Profectò tuis Domina nobis nil gratius
 Vnquam potest contingere. ME. Delitiæ unica
 Tua nobis est presentia: quinimmò ad tuum
 Conspectum non secus ac si nectar non sine
 Nepenthe biberimus, subitò exhilaramur æquè
 Omneis. VO. Collaudo uos alumni plurimum,
 Ac habeo gratias, quòd adeò nomini
 Addicti sitis nostro, quodq; sordidam
 Præ me Virtutem contempseritis strenuè.
 AG. Quid ni uerò Domina? Quis non certis frui,
 Mallet delitijs, quàm incertas frustrà ac diu
 Expectare? Illa suos spe inani pellicit:
 At tu contrà tuis & polliceris &
 Præstas solida ac certa. VO. Benè habet. Audite iam
 Igitur porrò, quæ dudum ob interruptionem
 Illam tumultuosam hostis nostræ eloqui
 Haud aptè poteram. AG. Dic, quodcumq; libuerit
 Hera, auditores experieris sedulos.
 VO. Dixi diebus exactis, à me unica
 Ac sola promanàre uoluptatem omnem: adhæc
 Orbem uniuersum nostro subditum esse regno
 Imperioq;. Id iam argumentis certissimis
 Probabo, ne quis me forsàn mendacij
 In simulare queat commodè. Quod attinet

A C T V S

Sanè ad primum, uidetis ipsi sat superq̄;
 Nullum uspiam esse in toto nostro corpore
 Locum, nullam partem, unde non peculiari
 Aliqua uoluptas procedat. Aspicite queso
 Ac contemplantini singula membra: faciem,
 Oculos, os rubicundum, genas, mentum, collum, Sc.
 Humeros, brachia, lacertos, pectus, hubera,
 Ventrem, fœmora, pedes, & si qua alia id genus
 Sunt, ex quibus metiuntur pulch. ritudinem
 Homines. Quod horum obsecro non elegantias
 Meras, merasq̄; uoluptates testatur? Cat.
 In corporis uerò statura, in incessu, Sc.
 In ornatu, in uestitu, quid non undiquaq̄;
 Est plenum suauitate, maiestate, item
 Delitijs, gloria, concinnitate? Quis
 Hinc non perspicuè colligat, quanta & animus
 Ipse fiet præditus omnino fragantia,
 Quanta uoluptate? Sed alterum nunc prosequar
 Etiam paucis, ut nimirum ostendam ac probem,
 Omnes orbis totius incolas meo
 Subiectos esse imperio, idq̄; lubentissimè.
 Euoluite precor annales, consulite Mundi
 Historias, & inuenietis dilucidè,
 Non huius solùm tempestatis homines
 Me obseruare atq̄; sedulo uenerarier,
 Verùm priscos etiam & antiquos unice

Q V A R T V S.

Meum coluisse numen. Exempla petitis?
 In promptu sunt. Præter eos nanque, quos modò hęc
 Præsentēs cernitis, Sardanapalum inquam, item
 Paridem, Cleopatram, Semiramis, adhęc
 Epicurum, Apitium, & alios quàm plurimos,
 Nostro etiam imperio subditi quondam fuere
 Insignes aliquot reges atq; principes,
 Videlicet Xerxes, Antiochus, Ptolemæus,
 Octavianus, Tyberius, Caligula,
 Claudius, item Nero, Sergius, Galba, & alij
 Notæ huius innumeri. Ne quid dicam interim
 De ducibus strenuis Hannibale & Holopherno,
 Item de priuatis quoq;, Caio Sergio,
 Domitio, Crasso, Metello, Clodio,
 Tribunitio, Catilina. Sed quid his diu
 Commemorandis conducit immorari?
 Quorsum facit hoc uaslum mare altius ingredi?
 Dies enim me longè citius deseret,
 Quàm omnes nostros cultores nominatim ego
 Recensere queam. Eloquar igitur paucissimis
 Ac summatim, sigillatim quod non licet.
 Me coluit Assyria, Aegyptus, Troia, India,
 Græcia, Babilonia, Mauritania, Asia,
 Europa, Affrica: Me uenerati sunt Sarmatæ,
 Numidæ, Parthi, Thracæ, Persæ, Aethiopes, Getæ,
 Sycambri, Itali. In summa nullus planè fuit

A C T V S

sub sole populus, nulla regio, cuius haud
 Sim habita semper tutrix unica, Dea, Columnen.
 Quamquam uerò hostis illa nostra Virtus &
 Per seipsam & per suos nostros aliquandiu
 Honores pristinos aberuncare uisa
 Est: nunc rursus tamen, uelit, nolit, suæ hi
 Restituuntur tum dignitati tum quoq;
 Maiestati: idq; hoc pacto, hac fruge, ut ij etiam,
 Quos hæcenus habebam mihi insensissimos,
 Iam turmatim placita suscipiant nostra. Sed
 En, appropereat mea Mastigia, & istum uolens
 Suo pro more sermonem interrumpere.
 AS. Vah pessimum caput, scortum impurissimum.
 VO. Adhærete mihi firmiter: uiraginem,
 Si accesserit, sentiet. PH. Haud deseremus unquam
 Te Domina, ne metue. VO. Ea me spes sustinet.

ACTVS QVARTI,
 SCENA QVINTA.
 Virtus. Voluptia.

A H bone Deus, pergite etiam aduorsaria?
 Nondum satis habet, quòd tam multos in sua
 Pertraxit retia, nisi & omneis simul
 Sibi reddat addictos? Heu quid faciam modò?
 Quò me uertam? Quid consilij capiam? Sinam

Hoc

Q V A R T V S.

Hoc ipsam pacto pergere? Tacebo penitus?
 Ah non isthuc è re mea est, non partium est
 Mearum. Sic enim est futurum certius
 Certo, ut totum porò Mundum in suam heresin
 Allectet. Irruam in ipsam igitur, nec ab instituto
 Animi desistam, dum halitus in me erit super.
 Heus impia seductrix, nondum' ne tuo satis
 Factum est uoto, quòd hos miserè uinclis tenes
 Captiuos, quòd tua hos premis tyrannide,
 Nisi & uniuersum porò orbem in tuam trahas
 Sententiam, exitioq; summo mancipes?
 VO. Egon' tibi uenefica rationem de omnibus
 Reddere cogar? Tu pro libidine tua
 Me proscidisti insigniter hactenus, tuis
 Me pro arbitrio usquè impetiisti calumnijs:
 Ne ègrè feras igitur uelim, si & ego uicissim,
 Ut merita es, par referam pari. Profectò, qua
 Tu mihi mensura es mensa, eadem à me quoq;
 Tibi refundetur. VIR. Quod ego in hùc diè usq; feci,
 Haud in mei feci fauorem aut gratiam:
 Non inseruiui mihi, sed maximo patri
 Deo, adeoq; uniuerso Mortalium
 Generi. At tu quod moliris, nulli commodum
 Parit, præterquam tum tibi ipsi, tum patri
 Tuo Pirastæ ter nequissimo. VO. Quid ais?
 Patrem' ne meum nequissimum uocas. VIR. Ita

A C T V S

Certè. Verùm non ipsum solum, sed etiam
 Te. Ut ille enim mali omnis summus auctor est,
 Sic & tu mater, satrix, fomesq; omnium es
 Scelerum. Te nanq; duce, in Mundo libidines
 Omnigenæ, immunditia, turpitudines
 Peraguntur. Te duce languescunt fortia
 Hominum corpora robustiq; artus. Te duce
 Iuuenus florida marcescit, uirilis ætas
 Periclitatur, deperit senectæ. Tu
 Ingenia corrumpis, tu pectora inficis,
 Tu sensus dissipas, tu rationem facis
 Brutam. Ex te morbi & innumeri & lue sua
 Perniciosissimi dimanant. Ex te item
 Prælii, discordiæ, lites, homicidia,
 Et quid malorum non? VO. Quæ isthæc recensio
 Est? VI R. Queris exempla? Tibi uni acceptum ferend-
 dum

Est, quòd Troia olim florentissima periit
 Incendijs exitiosissimis, quòd &
 Parthorum regna excisa sunt, quòd Asiæ
 Imperium amplissimum ruit, quòd Græcia
 Insignis succubuit: ne commemorem interim
 Corinthum, Aegyptum, Assyriam, Rhodum, Thraciã,
 Et alias id genus regiones ineluctas.
 Vm? autem scire, quid in te expectandum fiet?
 Nil sanè aliud, quàm fœda libido, crapula,

Luxuries

Q V A R T V S.

Luxuries, ebrietas, fastus, fallacia,
 Dolus. Vis contra nosse quid in me fiet
 Potissimum? Nihil aliud profectò quàm
 Solida gloria, fama generosa, ipsissima
 Salus, uerus honor, diuitiæ ueræ, decus
 Perhenne, consilium sanum, iustum, pius,
 Et rectum. O igitur iuuenes florentissimi, ò
 Viri pulcherrimi, uostræ consulite quæ so
 Saluti, pellite uanas istas corporis
 Illecebras, fugite Voluptiam cane peius &
 Angue: Imbuite uerò contra animos dogmate
 Nostro, nostram amplectamini pariter uiam.
 Sic uerè demum ad synceræ uoluptatis
 Pertingetis habitaculum foeliciter. Sc.

ACTVS III. SCENA VI.

Sardanapalus. Paris. Voluptia. Afotia. Pirastes.
 Aphrodisia. Argia. Malacia. Virtus.
 Semiramis. Cleopatra. Agirta.

V Ah, quæ mihi circa cor ebullit sanguis. Hanc ne
 Iniuriam, hæccine contumeliosa uerba
 Inulta sinemus? PA. Inulta? Neutiquam. Sa. Quid ergo
 Ut faciamus suades Paris? PA. Hæccine
 Rogatu dignum? Euellemus eam funditus,

E S Idq;

A C T V S

Idq̄: euestigio. VO. O clientuli mei
 Vestram fidem, me uindicate. PA. Ut dij deaq̄:
 Omneis argilloquum illud monstrum. Siccine
 Tu, dic agè, unicam deliciarum ducem
 Dictarijs laceffere pergis? VO. Ne precor
 Vestris me nunc præsidijs destituite. PA. Non
 Id fiet Domina, tu bono animo sies.
 SAR. Vah terræ pondus, uah mastigia. Tun' ita
 Nostram audes Principem nobis præsentibus
 Conuitijs incesfere? tun' hem oggannire in os
 Illi haud uereris? AS. Quid? Taces? Hem hanc alapam
 Tibi. PIR. Probè, sic pergite in maleuolam
 Grassarier. PAR. Quid contanur? quid nectimus
 Moras? In stercora deijciamus sordidum
 Cœnum. SAR. Heus adeste simul Pedissequæ, manusq̄:
 Flagitorum iniicite stabulo. APH. Adsumus
 Vnâ omnes. AS. Apprëndite igitur eam simul
 Mecum Puellulæ, apprehendite, ut in lutum
 Prosternamus lutosulam. APH. In nobis mora
 Haud ulla erit. ARG. Huc huc uenefica pessima,
 Huc concedendum erit tibi. MA. Hęc tibi locus
 Est deligendus, hęc iaceas Mastigia. PIR. Sic
 Sic. ita uolebam. AS. Quid agè iam responsitas
 O pessimum caput? Vbi iam linguæ tuæ
 Virulentia? VIR. Non deest quod respondeam.
 Sed quor sum isthuc facit? Cedere enim cogitur

Nunc

Q V A R T V S.

Nunc ius uiolentiæ. Verùm hoc tamen interim
 Haud uos latebit, quòd uindex aderit breui:
 Tum ipsæ in foueam, quam mihi parastis, incidetis
 Credite. SAR. Quid? Cõminare etiã adhuc? VO. Cedi-
 Hem filiolæ, trucidate, interimite funditus. (te
 Quid finitis eam pergere? APH. Ne te quæso Domina
 Maceres, nos hoc lolium cito extirpabimus.
 VO. Ab ne parcite, neq; ipsi neq; pedissequis.
 ARG. Bono esto animo: nam sunt ferè uelut mortuæ.
 Immò ne my quidem facere audent. PIR. Laudo uos.
 Sic decet. VIR. O oppressorum uindex unice,
 Tu nunc mihi adesse digneris præsens, ut ex
 Leonum horum eripiar flammiumis faucibus.
 Tuas nunc in manus meum commendo tum
 Corpus tum spiritum. MAL. Vah, meretrix pessima,
 Summum uocas ultorem? SEM. Sine uideamus, is
 Num sit relicturus olympum, atq; ipsi manus
 Auxiliatrices porrecturus. CLE. Nil minus
 Hercule fiet. Non sunt illi Mortalium
 Adò res curæ. SAR. Curæ? Certè aliud nihil,
 Atq; ociosus est rerum spectator, ut
 Verè Epicurus noster dicere solet. Perinde
 Ipsi est, sursum ne an deorsum ferantur. VO. Eia,
 Iam letor ex animo, nunc omnis mœstitudo
 Exempta mihi planè est, iam lati isthunc diem
 Excipiamus. PA. Ita sanè Hera. Iam & tempus &

A C T V S

Locus & res, ut trepidiemus, postulat.

SAR. Sed unde potissimum auspiciabimur? PA. Meo

Quidem iudicio nuspiam commodius, atq;

A chorea aliqua triumphali. VO. Iudicium hoc est

Mecastor optimum. Sic fiat. Adeste uos

Igitur ad unum oēs, reges, reginae, Cancellarij, Oc.

Pedisseque, adeste inquam, & agite circulum.

Se. Nil per diūsidium fecero lubemius

Ego, quàm ut chorea huic intersim. Quare en sum pa
rata,

Vbi commodum fuerit exordiamini.

CLE. Adsum & ego, nil planè magis in uotis habens,

Quàm huiusmodi choream mea praesentia

Ornare. SAR. Disperiam, si quippiam mihi

Placeat impensius, quàm ducere choream

Hanc. VO. Sed quis praecentorem aget? AG. Si nō meā

Domina reuerenda tenuitatem reijcere

Velis prorsus, ego praecentorem nunc agam,

Lapidaq; praebibo coetum hunc caniuunculā.

VO. Id uerò, bone uir, adeò non reijcio,

Vt, si facias, rem mihi etiam gratissimam

Feceris: haud solùm autem mihi, sed & omnibus

Hic iam praesentibus nostrumq; amantiibus

Honorem. Bene habet, iacta igitur fiet alea.

Verùm quod praecinuero ego, uos repetite

Vnà omnes. VO. Curabitur. SAR. Effectum dabimus.

AGIR

Q V A R T V S.
A G I R T A .

Plaudite terrigenæ simul & plutonica regna,
Nam capitalis ibi uestra inimica iacet.

CHO. Plaudite terrigenæ &c.

AG. Plausibus æternis hunc concelebrate triumphum,
Est Virtutis enim gloria adempta modo.

CHO. Plausibus æternis &c.

AG. Exultate omneis, quibus est Dea sacra Voluptas,
Hæc etenim fixit magna trophæa sibi.

CHO. Exultate omneis &c.

AG. Hanc unam semper Reginam agnoscite uestram,
Sola hæc uestra fiet gloria, fama, decus.

CHO. Hanc unam semper &c.

AG. Hanc quoq; nos omnes ueneramur pectore toto,
Huius in imperio spesq; salusq; uiget.

CHO. Hanc quoq; nos omnes &c.

AG. Absolui caniuunculam, consulite quæso
Omnes æqui boniq; aliâs quod iam minus

Est præstitum, resarciam. VO. Non est, bone
Vir, quod studium excuses: abundè enim satis

Tuo es functus pol munere, & tibi gratiam
Habeo permaximam, quod sic encomijs

Nos concelebraueris. Sed quid uobis precor
Proceres de hac ipsa canione uidetur? an

Non elegantissima fuit. SAR. Nil herculè
Vnquam elegantius excogitariet

A C T V S

Eâ potuisset. PA. Musicen doctissimè
 Perfectò callet hic præcentor, optimè
 De nobis meritus est Domina. SE. Quoties subit
 Eius recordatio animum, toties nouo
 Profundor equidem gaudio. CLE. Concinniore
 Audiui nonquam cantiunculam, uelut
 In tertiam coelum raptâ fuisse uidebar Sc.
 Mihi, dum præcineretur. VO. Vera omnes iudicatis,
 Ast nunc conuiuio quoq; insistendum erit.
 Quæ tre me iam intrò omnes simul sequimini,
 Vt ibi genio indulgeamus, gaudijsq;
 Refocilemus animos omnigenis. SAR. Placet
 Hera, tu modò præcede. PA. Tu præcede nos
 Domina, in nobis nulla mora erit. VO. Curabitur.

CHORVS.

Inter uirtutes cæteras,
 Quibus Pij sunt præditi,
 Duas habent potissimum
 Præ omnibus excellentissimas.
 Prior est, quòd mendacijs,
 Mundi huius uanitatibus,
 Alijsq; rebus impijs
 Repugnant usq; fortiter:
 Altera uerò ac præstantior,

Quòd

Q V A R T V S.

Quòd ueritatem candidam,
Pietatemq; ipsam sedulo
Tuentur & defensitant.

Verùm quid inde sequitur?

Quæ sors uicissim illos manet?
Quid fructus illis adferent
Huiusmodi mol' mina?

In Mundo sanè aliud nihil
Manebit illos certius
Quàm odium, inuidia, indignatio,
Omniphariq; afflictio.

Insidiae illis ab impijs
Ponentur ubiq; gentium.
Quocunq; etiam uertent pedes,
Dira imminebunt uincula.

Quamuis uerè & innocentis
Studuerunt semper unicè,
Habebimur perim tamen
Longè omnium impijsimi.

Accusabimur acriter
Hereseos ac maleficij,
Crimen nullum tam enorme erit,
A quo esse possint liberi.

Hinc iniicientur ignibus,
Hinc obruentur lapidibus,
Hinc bestiarum demibus

A C T V S

Dantur molendi atrociter.

Sed hoc unum illos solabitur,
 Addetq; animum iure optimo,
 Quod hi qui corpus auferunt
 Animam haud possunt interimere.

Quod item breui pro afflictione
 Tristitiaq; momentanea,
 Aeterna in caelis premia
 Habituri sint perhenniter.

ACTVS QVINTI,
 SCENA PRIMA.

Nephalius.   Eucratius.

Satis moratum iam intus, tempus monet, ut
 Egrediar demum expiscerq; ubi Patrona nostra
 Agat, & quorsum nam rerum redacta res sient
 Illius. Et commodum herclè. Nam si quid oculis
 Video, Eucratius ego meum aduolantè huc conspicio.
 Certè ipse est. Is pro solita sua procul
 Dubio sedulitate rem exploratam habet
 Omnem. EN. Prò Deum & hominum fidem, quis ru-
 mor hic,

Quæ hæc fama est, quam audio? It an' uerū, à Voluptia
 Heræ nostræ oppressam esse? O indignū flagitiū,   Sc.

Ofaci

Q V I N T V S.

O facinus, nulla unquam morte piandum. NE. *Dij
Immortales, quid hæc querulosa sibi uolunt
Verba, quid hæc lamentationes? Nescio
Quid cogitare debeam potissimum.
Quid est hem Encrati frater dilectissime,
Quòd querimonijs adeò totus uacas?
Num nam de nostra quicquid audisti? EN. Ah meritò ego
Vaco querimonijs, iure lamencor. NE. Quid est?
Ne me cales queso. EN. Vix moestitudine
Fre maxima effari possum. Summa illa spes
Nostra omnium Virtus tantum non funditus
Extincta est à Voluptia. NE. Quid? Nostra ne
Hera extincta est? EN. Prorsus, & id unà cum suis.
NE. Heu me miserrimum: oh dolor super dolorem:
Ah perij, quantus quantus sum. Haud diutius
Iam uiuere libet. EN. Cui (nisi insanissimo)
Viuere libèret, quum præsertim ea fiet
Sublata, quæ lux Mundi fuerit hæctenus?
Immò quid & nobis amplius expectandum erit,
Nisi hoc unum, ut quidem ipsa tradita est neci,
Ita nos quoque impetamur mox ab hostibus
Crudeli mortis spiculo. NE. Ea certissimò
Nos herclè fors manebit. Nam si haud ipsi Hera
Pepercerunt, nec nobis parcere uolent,
Vt potè seruis: si sunt matrem familiàs
Insectati, insectabuntur etiam procul*

A C T V S

Dubio domesticos. Verum pape, quam ibi
 Hoīs cerno speciē? EN. Vbi fodes? quis est? NE. Vide,
 illinc que ad nos rectā tendit. EN. Dī boni.
 Quod nam hoc spectrum est? Sed si quid aciei mihi
 Adhuc est reliquum, uirginem esse suspicor.
 NE. Qualiscumq; fiet, uirginis habet figuram.
 EN. Atqui & duos ipsam angelos comitarier
 Apparet. NE. Id profectō boni signum ominis
 Est. EN. Vtinam. NE. Quid uerō suades? Nū paululū
 Hinc deflectemus, donec transierit ea,
 An hęc gradum sistemus tancisper? EN. Duo
 Sumus, maneamus igitur, donec transeat.
 NE. Si ita consultum uidetur tibi, placet & mihi.

ACTVS QVINTI,

SCENA SECUNDA.

Iustitia. Raphael, Vriel Angeli.

O He, que hic circumquaq; turbulētia
 Apparet? quod uastum chaos conspicitur hęc?
 Nunc demum & uideo ipsa & comperio plus satis,
 Piorum clamores esse uerissimos.

RA. Non alter iam profectō res mortalium
 Apparent Domina, immò apparent peius etiam,
 Quam tum, quum tecum peteremus Gomorrhœorum
 Ac Sodomitarum regiones. Quemadmodum

Enim

Q V I N T V S.

Enim tum omnia vitia ad summum fastigium
 Conscenderant, nullusq; uirtuti locus
 Omnino erat reliquus: sic & iam (ut ipsa res
 Testatur abunde) peccatis referta sunt
 Omnia simul, à minimo inquam usq; ad maximum:
 Nemo ferè est super, cui Virtus inelyta
 Sit cordi. VR. Sic est mi frater: quapropter haud
 Quoque mirum est, si alma Virtus tanta passa sit,
 Tantisq; adobruta malis. IV. At breui, ita uiuo,
 Impia resciscet turba, quid egerit, suis
 Quid molita sit effeceritq; nisibus.
 Videbit Virtutem, Virtutisq; affectas
 Deo curæ esse, non adeò (ut sibi pessimè
 Persuasit) ab ipso deseri. Perseuicet
 Clarè, propter miseriam inopum atq; pauperum
 Gemitus, surrecturam Domini omnipotentiam,
 Aduenturam ultionis diuinæ diem.
 VR. Acquum & iustum est. Satis uanq; diu maximus
 Ille & Dominus & creator noster sua
 Promisericordia immensa cõmeritã poenã distulit. Oc.
 Verùm quum diuitias eius patientie,
 Bonitatis, ac longanimitatis respuant
 Homines cæci, meritò in eos irã ac furore
 Tandem grassatur. RA. Misericors sanè est Deus
 Noster, adeoq; & summè misericors, sed &
 Iustus perinde est. Verùm miserandum tamen

A C T V S

Hoc est cum primis, quòd sic Mortaleis sibi
 Ipsis damnum exitiabile inferunt, suæq;
 Ipsi perditionis sunt authores. IV. Ea est
 Mundi indoles. Perniciem querit unicè,
 Salutem uerò quantumlibet & utilem
 Et necessariam aspernatur. At en, quos hęc Sc.
 Reperimus homines tam solos? Voluptiæ ne
 An Virtutis sectatores? R.A. Si quid profectò
 Externæ uultus speciei credi potest,
 Sunt ex Virtutis ordine. VR. Non dubium; oculi
 Enim ipsorum lachrymis madent, quod impijs
 Vtiq; haud uenit usu unquam. IV. Censetis optime.
 Nam nostrarum sunt partium. R.A. Lator equidem
 Vehementer, esse adhuc aliquos, cordi quibus
 Sit pietas atq; religio. IV. Nonquam deerunt
 Sui Virtuti cultores. Sed adibimus
 Eos rectà. VR. Vbi uolueris Domina. Nos tuis
 Tenaciter inhaerebimus uestigijs.
 R.A. Ita sanè, subsequemur quocunq; iueris

ACTVS QVINTI,

SCENA TERTIA.

Encratius. Nephalius.
 Iustitia.

Adest

Q V I N T V S.

Adest hem. Fœlix faustumq; fiet, ipsa quod
 Apportat. NE. Spero, nam angelica præsentia
 Lætum portendere solet omen. IV. Esse uos
 Saluos iubeo uiri. EN. Salue tu quoq; uicissim
 Matrona quæcunq; es. NE. Et te salute, qua
 Licet impartimur Heroïna. IV. Quid hæc obsecro
 Tam solitarij agitis, quales ue estis? EN. Sacræ
 Sumus Virtutis, sed modò prò turpiter
 Oppressæ, sectatores studiosissimi.
 IV. Eius ne, quam nunc prostrauit Voluptia?
 EN. Eiusdè ò Domina. IV. Sed hæc quid interim. EN.

Nihil

Aliud sanè, quàm ut desicamus eius hic
 Cladem miserimam, utq; & nos simul ad idem
 Paremus certamen. IV. Bono animo estote, nil
 Iam uobis accidet mali. NE. Vtinam. IV. Fidite
 Mihi. Ego enim & alumnæ uestræ ex hostium
 Breuî manibus eripiam, & uos quoq; liberos
 Reddam periculis ab omnibus. EN. Vtinam.
 IV. Hac una de caussa cælo delapsa sum,
 Huius rei nunc adsum gratiâ.
 EN. O aduenisti igitur desiderabilis.
 Iam pristina animi lætitia reuertitur.
 Sed quod tibi nomen ò Domina reuerenda? ne
 Id nos cæles queso. IV. Dicæ osinen uocant
 Me Graij, Latij Iustitiam. NE. O iustitia præ

Qui.

A C T V S

Cunctis obseruanda unicè. Tuis illa (agè) es
 Piorum tutrix constantissima: IV. Ipsa ego
 Sum, ac talem nempe me esse uidebitis breuì,
 Quum de Voluptia illiusq; pessimis
 Sectatoribus, ut par est, pœnas sumpsero.
 EN. O letam nimis hanc lucem, o uerè candidum hunc
 Diem, quo consolationem huiusmodi
 Audire nobis licuit. IV. Sed, quid audio
 Susurrij? quid isthic sibi subitaneus
 Iam uolt tumultus? NE. Ignoramus herculè
 Domina, nisi fors hostis nostra Voluptia
 Suo pro more prodit. Sic enim solet
 Tumultuarier, quotiescumq; populi
 Adit frequentiam. EN. Certè ipsa est: conspicio
 Eam nanq; hisce oculis meis. Dim.
 IV. Bene est, accedat: acta probabit exitus.

ACTVS QVINTI,
 SCENA QVARTA.

Voluptia. Epicurus. Paris. Apitius.
 Salpinctes. Sardanapalus.

Satis, clientes optimi, qua' nam modò
 De caussa prodierim: ut nimirum posteaquam
 Omnijugis intus indulserimus gaudijs,
 Ob partamq; triumphauerimus uictoriam,

Nunc

Q V I N T V S.

Nunc quoq; populum ipsum, quem addictissimum mihi
 Sum nactus, porrò conueniam, atq; in instituto
 Foeliciter cepto promissionibus
 Amplis retineam cor firmemq; ne (quod haud
 Semel tamen uenit usu) admodas retrahere
 Manus inducantur. Si igitur quid habetis, hac
 Quod in re uel dictu uel factu commodum
 Fuerit, mihi pro fidelitate solita
 Communicate. Plus enim (ut prouerbium est)
 Vident oculi, quam oculus: Et nullus in suis
 Ipsius satis est perspicax negocijs.

EP. Vt nomine ego quidem respondeam omnium
 (Id quod tamen pace fieri uestra uelim)

Et dico & affirmo constanter, neminem
 Nostrum tanta prudentia esse praeditum,

Qui singula ad praesens necessaria negocium Sept.
 Subtilius comminisci, argutiùs eloqui,

Et penitius auditorum animis insigere
 Possit, quam tu una, o princeps clementissima.

VO. Eia. PA. Huic Epicuri sententiae ego pol
 Prorsus subscribo Domina, utcumq; sentiant

Alij. AP. Quod ad me sanè attinet, eo totus &
 Manibus & pedibus in eandem hanc sententiam.

Nec dubito, quin & ceteri idem pro se sent
 Dicturi, si quidem quis eos interroget.

VO. Gratissimum habeo, mea quòd adhuc auctoritae

A C T V S

Tamē penes uos aestimetur, adest monet
 Tempus, populi quò conuocetur concio.
 Heus itaq; Salpinctes, adest dum, est quod uelim
 Per te curarier. SAL. Adsum obseruandissima
 Princeps, quid est, quod me uis facere? VO. Buccinæ
 Aedito signum, nostri quò alumni conuolent.
 SAL. Factum puta. VO nos iam pedetentim subsequi
 Volumus. Breuē enim aderunt illi, satis scio.
 SAR. Præcede tu Hera, sequemur unà singuli.
 VO. Fict.

ACTVS QVINTI.
 SCENA QVINTA.

Afelges. Phagus. Agirta. Methystis.
 Epicurus. Voluptia.

DII, buccinæ iam clangor intonat.
 Nunc aufugit omnis à me somnolentia.
 O quàm dudum hanc audire gestijt animus.
 PH. O clangorem desyderatum buccinæ,
 Quàm desyderio iam dudum teneor tui.
 AG. Euax, tubæ audio signum, iam Voluptia
 Adest, delitiæ nostræ ac columen maximum.
 ME. O sacram lucem, niueoq; dignam
 Calculo, qua nū datur aure gratum

Q V I N T V S.

Buccinæ signum accipere sonoræ. Plaudite
cuncti.

EP. Audim' Domina, quàm deuoti isti tibi siens?
Quanto aduentum tuum desyderio expetant?

VO. Audio Epicure, & gratissimum habeo hercules.

Quare etiam qualia gerunt in me pectora,

Talem me quoq; uicissim erga se sentient.

AS. En Princeps nostra Voluptia adest. Videtis hanc

Heus combibones? PHA. Vtiq; ni nos autumas

Oculis planè captos. AG. Quid si igitur canticum

Aliquod triumphale instituerimus in honorem

Illius, gratos unde nos uideret in

Se esse. ME. Mihi haud consilium displicet huiusmodi.

Sed quis præcinet intere à nobis? AS. Quis? rogas?

An nescis, quis nuperrimè præcinuerit?

ME. Nunc in mentem uenit. Agirta hac arte præ

Cunctis pollet mirum in modum. AS. Tetigisti acu

Rem ipsam. AG. Spartã hanc probè adornabo, si quidem

Id uobis placeat. PHA. Immò perplacet. AS. Placet

Profectò maxumè, tu exorditor modo

Telam. AG. Verùm ut præcinuero uobis, ita

Et uos statim canite. ME. Exactè curabitur.

AG. O diem sacrum celebremq; nobis,

Ad sua quo nos nitida Voluptas

Gratis adsciuit bona, quo perhenni

Laude repleuit.

A C T V S

CHO. O diem sacrum &c.
 AG. Huius unius nitet usq; splendor,
 Huius est uerè solida potestas,
 Totius mundi hæc superat honores
 Delitiasq;.

CH. Huius unius &c.

AG. Huius intantum meritò probantur
 Dona, laudantur adeò fauores,
 Virtus ut cunctis habeatur ipsa
 Vilior alga.

CH. Huius intantum &c.

VO. Sic sic alumni sic decet, iam sentio
 Quales in me sitis: nunc experior satis,
 Superq; re ipsa, quanto opere sitis mihi
 Meoq; regno addicti. Atq; hinc deiero per
 Dextram hanc, perq; diadema nostrum, me uicissim
 Pro isthac uostra congratulatione iam
 Mihi carmine suauè exhibita solemniter
 Aeternas uobis delitias, amplissimos
 Honores, gloriamq; immarcessibilem
 Decreturam. AG. Quicquid fecimus ò inclyta
 Princeps, id fecimus lubentes a deo
 Atq; ex animo. Sed subucremur interim
 Tamen, immò ingenuè agnoscimus etiam, minus
 Nos multò, quàm decebat, quamq; honor tuus
 Increbatur, fecisse. VO. Voluntas ad solet

Lauda

Q V I N T V S.

Laudarier, ubi desunt uires, Cæterum
 Dicite quæso ingenuè nunc singuli: Vtrius
 Vobis magis arridet uitæ institutum, Quina.
 Meæ ne, an hostis nostræ Virtutis? PH. Quid? Ab
 Quid Virtus impia, quid Virtutis institutum?
 Umbræ fuerunt mære. At salua nos precor
 O Domina. Dij boni, quid hoc spectaculi est?
 VO. Quid sic exclamas? quid te horrore concutit?
 PH. Vide. Petit nos recta mulier gladium ferens
 Manu, alijs concomitata duobus. VO. Siccine
 Muliercula una te terrefacit? Agè
 Veniat, ac descendat nobiscum in harenam. AS. Ut ut
 Siet, ego aduentum eius non præstolabor. AG. Et
 Ego fugam molior hercule: nam lumina
 Eius Gorgoneo sæuius igne micant. ME. Fugam
 Capessamus quæso actutum uiri, salus
 Si nobis cordi est. PH. Memores admones, fugam
 Adornamus simul omnes. AG. Vexum clanculum
 Omnia, ne Princeps nostræ isthuc persentiat
 Habere nos præ manibus. AS. Quoad licebit. VO. Est
 Mirum per pol, nobis quid allatura sit
 Hæc foemina: sed constanter operibor ipsam,
 Ut quæ qualis ue fiet, inclarescat mihi.
 Vos animo estote forti omnes, nihil enim
 Eius uobis oberit unquam proteruitas.
 ME. Vtinã hæc uera loquaris Domina. VO. Verissima
Credite

A C T V S

Credite. ME. Prope diem clarè uidebitur.

A C T V S Q V I N T I,
SCENA SEXTA.

*Iustitia. Voluptia. Raphael. Vriel angeli. Epi-
curus. Sardanapalus. Paris. Semiramis.*

Cleopatra. Apitius. Virtus.

Pedisseque Volup.

Senarij.

HAud temperare mihi possum diutius,
Quin septicipitem hanc nunc aggrediar bestia:
Adeoq; & tempus unicè isthuc postulat,
Si etenim diutius impunè perrexerit
Ita ut iam incepit, uniuersum orbem ferè in
Suam miserè abductura est haresin. Quem enim
(Nisi saxo quouis duriolem) non suis
Istis incantamentis illecebrisq; demum
In errorem duceret? Haud igitur utile est
Nectere posthac moras. Quare me uos modò
Sequimini ambo, ut iniunctum negocium
Conficiamus fideliter. VO. Au, quàm uoltus huic
Est toruus, quanta in ea seueritas relucet.
RA. Eu, quantopere tremant ad aduentum tuum
Domina, quàm maxime obstupescunt singuli.

Q V I N T V S.

IV. At peior noster discessus erit, exitus

Quàm principium longè formidabilior est

Futurus illis. VR. Est profectò miserrimum,

Sic homines semetipsos ire perditum.

Sed quid facias, quum ipsi nolunt resipiscere?

RA. Nonnulli certè etiam fugam properauer in-

Eunt, O fœlices, qui sapiunt tempore.

IV. Dic agè seductrix pestilentissima, dic inquam Sc.

Immanis belua, meretrix Babylonica,

Quandiu ita pergere stat animus? Nondum ne sat

Tuæ factum est libidini? Nondum satis

Tyrannidem in exercuisti innoxiam?

Nondum præclaræ Virtutis calamitas

(Qua ipsam tu oppressisti perquam crudeliter)

Te exatiare potuit? VO. At at, præ timore uix

Subsistere possum amplius. EP. Heu, quorsum modò

Redigimur? quò nunc nostra causa labitur?

IV. Væ, uæ, uæ tibi, uæ & sectatoribus tuis.

SARD. Heu me miserrimum. PA. Prò inferûm fidem,

Quæ nos circumdat infœlicitas? IV. Dies

Adest tandem ultionis, adest inquam dies

Luctus, doloris, miseriæq; maxumæ.

Iam tibi rependetur, quicquid clarissimæ

Virtuti ingessisti hactenus. Nunc ipsius

Tristitia conuertetur summum in gaudium,

Ploratus in risum, afflictio diutinam in

Tranquillita-

A C T V S

Tranquillitatem, pacemq; perhennem: Tu
 Verò letitia in summam moestitudinem
 Contrà uorte:ur. Quemadmodum risisti in hunc
 Diem, sic iam posthac lugebis perpetim.
 Post delicias blanditiasq; momentaneas,
 Supplicia reponentur tibi sempiterna. VO. Ohe
 Quæ sum? pristinae ubi est integritatis nitor? Vbi
 Mei iam sunt defensores & affeclæ?
 Ah perij. SE. Eheu, quid fecimus miserrimæ
 Nos? CLE. Super arenam pro dolor edificauimus,
 Spe omni sumus iam frustratæ, collapsa sunt
 Nunc omnia. IV. At his nihil efficitis querimonijs.
 Sera nimis uostra poenitètia est, id oportuit antea Oc.
 Vos perpendisse. Non certè Sapiens est
 Dicere, non hoc putaram. Sat diu Deus
 Ille optimus maximus iniquitatibus
 Vestris connixit, sat diu poenam distulit.
 Ast quando omnia sunt frustanea, nihilq; uos
 Omnino commouent, aliud necesse erit
 Ut experiamur. Verùm heus administri abite
 Illuc prius, Virtutemq; euestigiò
 Abstertis sordibus erigite unà cum suis,
 Ac pristinae restituite integritati. VR. Ita
 Domina curabitur, & id diligentia
 Quidem summa. AP. Dij infernales, uestram fidem.
 Siccine Virtuti restituetur pristina

Q V I N T V S.

Potestas? Siccine ca Dijs immortalibus
 Est curæ? Ah conclamatum est, est spei nihil
 Iam nobis reliquum. R A. Surge ò Virtus incl'yta.
 V R. Exurge ò maxima regis summi filia.
 V I R. Eheu tandem semiuua expergiscor. Ast
 Quisnam me exuscitauit? cuius audio
 Clamorem? R A. Exurge letabunda, nos tui
 Sumus exuscitatores, nostram audisti
 Vocem. Exurge inquam, & ne timeas tibi. Nihil
 Tibi amodò nocebit. Iustitia enim adest
 Te uindicatura, omnibusq; ab hostibus
 Ereptura æternum. V I R. Quid audio? Ita'ne
 Iustitia è cælo delapsa huc uenit mei
 In gratiam? R A. Leua oculos & uide. V I R. O plus
 nulliès
 Salue Iustitia, aue ò solatrix unica
 Miserorum. I V. Bono animo sis dilectissima
 Soror. Tua iam mœstitudo in gaudium
 Vortetur perpetim. Videbis nunc tuorum
 Ante oculos hostium stragem supremam. V O. Hui,
 Nos quanta iam circumstat undiquaq; tum
 Angustia tum perniciès I V. Heus administri
 Ad me. R A. Adsumus Domina ueneranda, eloquere, qd
 Nos porrò facere uelis. I V. Irruite in impiam
 Istam cateruam, iniquitatis fomitem,
 Voluptiam nimirum, cum omnibus suis

A C T V S

Commilitonibus prosternite, cædite,
 Interimite. Sic iussi Dei est sententia,
 Sic nobis præcepit. VR. Bellè curabitur.
 RA. Commiseret me profectò cæcitas horum.
 PED. Eheu. petunt nos rectà gladijs angeli.
 Salua nos mater, ò salua nos, actum erit
 De nobis modò. VO. Prò frustra me inuocabitis.
 Nam nec me ipsam potis sum saluare: perij,
 Perij ipsa, quanta quanta sum. ò tyrannidem
 Sæuissimam. SAR. Maledictus ille sit dies,
 Quo hunc in mundum me mater edidit. immò sit
 Dies ille maledictus, quo voluptiæ
 Me placitis consecraui. PA. Utinam abortiuus essem
 In ipsa mox conceptione factus. O
 Dolorem super omnem dolorem. Siccine
 Mors atra principum etiam filios uorat?
 SE. Hei mihi, quid feci? quò iam nunc redacta sum?
 Cur illi inferuire libuit, quæ sola nos
 In tantam præcipitauit inælicitatem?
 O Virtuti utinam præ hac studuissem tempore
 Omni. CLE. Heu oë, & ego hæc ferre cogor spicula.
 Maledicta Voluptia cum delitijs omnibus
 Aeternum fiet: hæc auctor huius est mali,
 Hæc istam nobis consciuit tragediam.
 EP. Heu heu, quàm durus exitus, quàm pessimè
 Et ipse falsus sum & alios sefelli ego.

Q V I N T V S.

AP. Prô dolor, & in me (ut uideo) hæc cudetur faba.

Ego iam & sortem & usuram persoluerè

Côgar. Perij, perij miser. O Voluptia

Voluptia, quàm nos fefellisti tuis

Istis illecebris, quàm nos infortunio

Propinasti summo. Ah ad restim res modò

Omnis redijt planissimè, nullus sum ego.

RA. Facta executio est Domina, ut iussi sumus.

Num quid prætereà est, quòd nos exequi uoles?

IV. Nihil in præsentiarum. Præceptum hæctenus

Diuinum extenditur. Nunc gaude gaudium

O Virtus soror, nunc triumphum agito modis

Omnibus hylarissimum, nunc frontem exporrige.

Vide enim, tuorum hæc hostium cadauera

Prostrata iacent, deuictus eorum fastus est.

Atq; ita posthac etiam continget omnibus,

Tua qui aspernabuntur dogmata. VIR. Gloria,

Laus, & honor summo sit Deo patri: tibi

Verò ò iustitia iustissima, gratiarum

A me actio perhennis debetur. Nunc scio

Vereq; experior, quantæ sim curæ Deo,

Quantopere mei is rationem habeat, q̄ opportunus

Sit adiutor in afflictionibus. IV. Mearum

Est partium modò, ut re, ob quam ablegata eram,

Confecta, alta petam rursus olympi sydera.

Quare iam mea soror uale, uale inquam mea

A C T V S

Charissima soror, summiq; gloriam patris
 (Vti sanè hactenus fecisti strenuè)
 Ratione omni porro amplificare, promouère,
 Et illustrare pergito. VIR. Quantum in me erit,
 Meis (Christo auspice) non deero partibus.
 Vale & tu ò Iustitia consolatrix mea:
 Vale longum impietatis ultrix æquissima.
 Meos iam nunc tandem rectà petam lares,
 Hylarisq; meis unà cum sectatoribus
 Diem hunc letissimum transigam. At omnino ni
 Cæcultio, ueteres illos uideo meos
 Philaretos, Nephaliū atq; Encratium.
 Profectò ij ipsi sunt; hos operirier
 Me hęc tantisper, donec aderunt, oportet. Cat.

ACTVS V. SCENA VII.

Encratius. Nephalius. Virtus.

I Opæan. Nunc uiuere tandem libet,
 Nunc ualeant tristeis curæ. NE. Di, quæ hïc audio
 Tantopere ouantem? Te ne Encrati? EN. Scilicet.
 Me ipsum & uides Nephali, & audis corā. NE. Agè,
 Quid factum est? quis rerum obsecro fuit exitus?
 EN. O letissimus. Omnia (laus superis) facta sunt
 Noua, uetera prorsus transierunt. NE. O utinam
 Hïc uera prædices. EN. Immò uerissima.

Atq;

Q V I N T V S.

Atque en. NE. Quid ens? EN. Virtutem ne uides? NE.
Principem

Nostram? EN. Ipsissimam. NE. Vbi sodes? EN. Verte
ad dexteram

Lumina, ibi eam uidebis. NE. O spectaculum
Faustissimum, o letissimam presentiam.

Iam in me meus reuiuiscit pol spiritus,
Iam gaudio totus perfundor. Proferè

Quæ so illam adeamus, omnem abrumpamus moram,
Ut illi adesse quàm primùm possimus. EN. In

Me non erit, hęc quod desyderes. Ego

Enim iam dudum accessum meditor. NE. Bellè habet.

VIR. Ad me actutum uiri: uos hęc expecto iam

Solos. EN. O salue Virtus, unica nostra omnium

Alumna. NE. O Virtus maximum collègij

Nostrum colume salue. VIR. Salute uos quoq;

Vicissim impertior amici integerrimi.

Gaudete mecum, mihiq; gratulamini.

Nam Babylonicum illud scortum funditus

Euissum est: hostis nostra capitalissima

Prostrata iacet, uersaq; planè est in puluerem.

EN. Audiuimus heri, & letamur plurimum

Ob id profectò, magno nobis gaudio est

Septicipitem illam extirpatam esse bestiam.

NE. Benedictus sit Deus ille Israël maximus,

Quòd uisitauerit, adeoq; redemptionem

A C T V S

Aeternam plebi fecerit suæ: è manu
 Quòd hostium suos reddiderit liberos.
 VIR. Meritò sanè is laudandus nobis est. Ab ipso
 Enim solo manat uictoria: huic & uni
 Et ante omnia, quæcunq; uerè sunt bona,
 Perfecta, solida, sancta, accepta ferenda sunt.
 Vnde & ego, quanta quanta sum, tum corpore,
 Tum anima, tum spiritu, ipsum summis laudibus
 Vsq; celebrabo: eius canam magnalia:
 Eius de prædicabo misericordias.
 EN. Cantabimus & nos Domino: gloriòse enim
 Egit: equum ac ascensorem præcipitauit in
 Mare. NE. Fortitudo & laus nostra est. Dominus: sa-
 lutem
 Ipse in nobis est operatus ter maximam.
 Dominus quasi uir pugnator: nomen illius
 Omnipotens: currus Parhonis, exercitumq;
 Eius ferocissimum aquarum concredidit
 Atq; adeò immersit fluctibus: dextra Domini
 Potentiam exeruit in fortitudine.
 VIR. Sit nomen eius cunctis admirabile,
 Ab omnibus laudetur usq; in secula.
 EN. Fiat fiat. VIR. Sed unà iam gurgustium
 Nostrum porrò subibimus, ut hymnum, quem sumus
 Vtcunq; hic auspicati, illic foeliciter
 Absoluaamus iuxtà ac sedulo. NE. Vbicunq; tu

Q V I N T V S.

Voles heri, præcedito: nihil in nobis morarum
Erit, VIR. Benè est, me igitur pedatò sequimini.

CHORVS.

Scriptura passim prædicat,
Ipsaq; docet experientia,
Tum Dominum adesse maxumè,
Quum sint deplorata omnia.

Videmus nanq; propalam,
Quòd quandiu mortalium
Spes ulla uspiam adhuc emicat,
Suum ipse auxilium differat.

Solus enim uult agnoscier
Tutor seruatorq; omnium.
Sibi soli uult adscribier
Omnem profectò gloriam.

At quando homo quid adhuc potest.
Quando is potis est dare pharmaca,
Datum auxilium diuinitus
Vix ullus quit deprèndere.

Verum simul ac spes omnis est
Ablata humana penitus:
Quum nemo prodit uspiam,
Opem qui homini afflicto ferat:

Tum inquam Dominus potentiam

A C T V S

Suam potenter exerit:

Auxiliatrices tum manus

Exporrigit fideliter.

Tum declarat dilucidè,

Vbi omnia desperata sunt,

Vbi nullus possit ferre opem,

Se adesse præsentissimum.

Hinc iam etiam in sacris literis,

Asylum dicitur inopum,

Adiutor in necessitate,

In opportunitatibus.

Immò hinc sese quoq; ipsemet

Patrem pupillorum uocat,

Consolatorem item orphanõrum,

Ac uiduarum iudicem.

Hęc igitur habent solatium

Afflicti in Mundo perduto:

Hęc eriguntur animi

Versantium in angustijs.

Persuasorem hinc solidam

Capere possunt ubilibet,

Se haud desertos iri à Deo

Afflictionis tempore.

Si modò uitam tamen agant

Sua dignam professione.

Quandoquidem se timentium

Q V I N T V S.
Protector ipse futurus est.

❧ EPILOGVS. ❧

Suprema iam (laus Superis) Actiuncule
Nostræ addita est manus. In qua si forsitan
Peccatum est uspiam, aut præter decorum (uti
Fieri haud potest difficile) quid tum dictum tum
Gestum existit, id omne solita uestra obsecro
Pro beneuolentia, uiri integerrimi,
Condonate atq; nostræ ineptitudini
Adscribite: Si quid uerò utilitatis aut
Fructus inde ad uos redijt, & auctori omnium
Deo ingentis profectò agimus gratias,
Et nobis ipsis gratulamur plurimum.
Verum utcumq; ceciderit alea, foeliciter
An infeliciter, nil certè studuimus
Aliud, nil conati sumus impensius,
Quàm iuuentuti ut prodessemus candidæ,
Quàm ut huic Voluptatis, scelerum nempe omnium
Lernæ, incuteremus odium: ut Virtutis contrà
Studium augeremus iuxtà ac obseruantiam.
Ut igitur desint uires, laudanda tamen est
Voluntas. Quare & uos iam (si uidetur) hanc
Vobis habete commendatam, ac plaudite.

A 2235146

OCN 246261346

AD PIVM LECTOREM.

Hoc te præmonitum uelim, pie Lector, me in pedibus obseruandis non admodum fuisse superstitiosum ubique. Aliquando enim loco uel iambi uel spōdæi tum pyrrichio tum trochæo usus sum, licet rarò tamè. Nam præpostera omnino curæ uidebatur, tam anxium esse, ut legitimi pedes retinerentur; & efficere tamen interim, ut orationis contextus tum obscurior tum etiam magis hiulcus euaderet. Quare sicubi in scandendo alterutrum reppereris, non putabis, uel typographi incuriam, uel meam inscitiam intercessisse, tamen si sanè aliàs non planè, accessisse illam, negare possim. Vale.